

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΜΑΓΟΣ

Στὸ προσεχὲς τεύχος

**ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχὴ ΤΡΙΤΗ**

θὰ διαβάσετε

**Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΚΑΙ Ο ΝΑΟΣ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΒΟΥΔΑ**

Πρὸ δλί- **ΤΑ ΨΑΡΙΑ**
γων μ η-
νῶν ὁ διά- **ΜΙΛΟΥΝ**
σημος . . .

ἰχθυολόγος, δόκτωρ Μάθιας
Ντάντ ἔκανε τὴν ἐξῆς ἐξω-
φρενικὴ δῆλωσι : Οὐτε λίγο
οὔτε πολὺ εἶπε ὅτι τὰ ψάρια
δὲν εἶναι βοιβὰ σάν . . . ψά-
ρια ἀλλὰ ὅτι μιλοῦν. Ἐπε-
ξηγῶντας δὲ αὐτὴ του τὴ δῆ-
λωσι ὑπεστήριξε ὅτι, ὅπως ὁ
ἴδιος ἐξηκρίβωσε, τὰ ψάρια

ἐκπέμπουν ἤχους ποὺ γίνονται ἀντιληπτοὶ μόνον ἀπὸ τοὺς
συναδέλφους τῶν. Αὕτῃ ἡ ἐκπληκτικὴ θεωρία πιστοποιήθηκε
καὶ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Κόλλιερ, τοῦ Ἐνυδρείου τῆς Νεα-
πόλεως. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς . . . γιὰ νὰ πεισθῇ περισσότερο
ἔκανε ἓνα περίπατο ὡς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Φόρεσε
ἓνα σκάφανδρο κι' ἀφοῦ μπῆκε μέσα σ' ἓνα ἠλεκτροφωτι-
σμένο σιδερένιο κλουβί, κατεδύθη εἰς τὸ βασιλεῖο τῶν ψα-
ριῶν. Ἐκεῖ κάτω, δέ, στὸν πυθμένα, μὲ τὴν βοήθεια ἑνὸς
ἰσχυροῦ δέκτου μικροφώνου
καὶ ἑνὸς εἰδικοῦ φωνογρά-
φου κατέγραψε, «ἡχητικῶς»,
τὴν ἐκπληξὶ ποὺ δοκίμασαν
τὰ ψάρια ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτη
ἐμφάνισί του. Οἱ ἤχοι ποὺ
ἀπετύπωσαν τὸ μνηάνημα
δὲν ἦσαν ἴδιοι. Αὐτὸ ἀπε-
δείκνυε ὅτι κάθε ψάρι ἔχει
καὶ δικό του «τέμπο» φωνῆς
καὶ ἐκπέμπει διαφόρους ἤ-
χους ποὺ θὰ εἶναι ἀσφαλῶς
λέξεις ἢ φράσεις κάποιας . . .
ψαρόγλωσσας.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
^{ΣΤΗ}
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 13
23 Ἰανουαρίου 1951

Διευθυντής : Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ
Ἐπὶ τῆς ὕλης : Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμὴ τεύχους δρχ. 2.000

ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

ΑΠΟ ΤΑ ΖΩΑ

Ἐμποροῦν τὰ ζῶα νὰ προβλέψουν τὸν καιρὸν ; Ἰσως ναί. Κανεῖς ὅμως δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἐπιβεβαιώσῃ ἀπολύτως ἢ νὰ τὸ ἀρνηθῇ.

Διὰ τὴν ἐπίδρασιν ποὺ ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν ζώων κάθε καιρικὴ μεταβολή. ἐνδιαφέρονται φυσικὰ περισσότερο ἀπὸ ὅλους οἱ χωρικοί, ὅχι ἀπὸ ἀπλὸν μετεωρολογικὸν ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ διὰ νὰ προστατεύσουν τὰ ἐκτεθειμένα εἰς τὸ ὑπαιθρον προΐόντα των.

Ἄς ἰδοῦμε ὅπωςδὴποτε μερικὰ σημεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα οἱ χωρικοὶ μας προβλέπουν τὸν καιρὸν—τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ εἶνε παρατηρήσεις ἐπὶ ζώων. Τὰ ἀναφερόμεν ἀπλῶς ὡς ἀξιοπερίεργα, περιμένοντες νὰ τὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ τὰ καταδικάσῃ ἡ ἐπίσημος ἐπιστήμη.

Ὁ καιρὸς θὰ εἶνε καλὸς ὅταν: τὰ χελιδόνια πετοῦν ὀψηλά, οἱ μέλισσαι ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὰς κυψέλας των, οἱ γόττες κουρνιάζουν ἐνωρὶς διὰ νὰ κοιμηθῶν, οἱ βάτραχοι φωνάζουν, τὰ τρυγόνια γουργουρίζουν τὸ βρά-

δυ, αἱ κύσσαι φωνάζουν τὸ πρωῒ, ὁ καπνὸς ἀνεβαίνει ἴσια πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ διαλύεται, τὰ ἄστρα

λάμπουν καθαρά, ὁ οὐρανὸς εἶναι τὸ πρωῒ συνεφιασμένος, οἱ πετρεε εἶναι στεγνές καὶ οἱ σταγόνες τῆς πρωϊνῆς δροσιᾶς ἐξατμίζονται γρήγορα.

Ἀντιθέτως, θὰ εἶναι ἄσχημος ὅταν: τὰ χελιδόνια ἐγγίζουσιν πετιῶντας τὸ ἔδαφος, αἱ μέλισσαι μένουν κοντὰ εἰς τὰς κυψέλας, οἱ χοῖροι γρυλλίζουσιν καὶ ταράσσονται, οἱ κόττες κυλιῶνται εἰς τὴν σκόνην, οἱ βάτραχοι σωπαίνουσιν, τὰ βώδια καὶ τὰ ἄλογα μιγρίζουσιν τὸν ἄερα, ὁ καπνὸς ἀνιβαίνει βαρεῖά, τὰ ἄστρα διακρίνονται μέσα ἀπὸ ὀμίχλην, ὁ οὐρανὸς εἶνε τὸ πρωῒ πολὺ καθαρός, οἱ πέτρες εἶναι ὑγραὶ καὶ οἱ σταγόνες τῆς δροσιᾶς μένουν ἐπὶ πολλὰς ὥρας προσκολλημέναι εἰς τὰ κλαδιά.

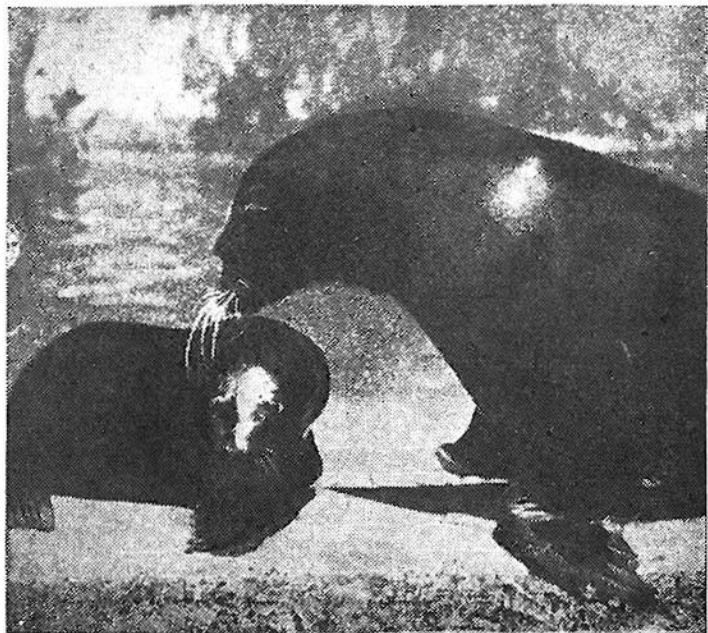
Ἦταν προνοητικὸς

Ὁ Τοτὸς λέει στὸν Τάκη ποὺ διαβάζει.

—Γιατί, Τάκη, βάζεις μπαμπάκι στ' αὐτί σου ;

—Γιὰ νὰ μὴ μπαίνουν τὰ γράμματα ἀπὸ τὸ ἓνα αὐτί καὶ βγαίνουν ἀπὸ τ' ἄλλο.

ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ

Η ΦΩΚΗΑ

Οἱ μητέρες φώκες ὡς πού νά μεγαλώσουν τὰ παιδιά τους εἶναι καταδικασμένες νά παραμένουν στήν ξηρά. Εἶναι τρυφερές μέ τὰ μικρά τους τὰ ὁποῖα γιννοῦνται ἔπειτα ἀπό 9 μηνῶν ἐγκυμοσύνη. Ὅσο βρίσκεται

στήν ξηρά, τὸ μεγαλώνει μέ ἀγάπη. Τὸ διδάσκει πὼς νά τρώγῃ, πὼς νά κολυμπᾷ, καὶ μόνον ὅταν γίνῃ τριῶν μηνῶν τότε τὸ παίρνει στή ράχι της καὶ βουτᾷ στοῦ νερό. Πηγαίνει νά τὸ μάθῃ νά ζῇ τῇ ζωῇ τῆς θάλασσας.

ΚΑΠΕΤΑΝ ●●● ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ ΗΡΩΣ
ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΕΡΗΜΟ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Καπετάν Κουταλιανός ! ..

Δέν είναι βέβαια ο γιγαντόσωμος ήρωας που δόξα-σε την Ελλάδα με την τεράστια δύναμή του. Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ είναι ένα παιδί της Κρήτης. Είναι ο άνθρωπος που πόνεσε πολύ στη ζωή και πάλεψε από μικρός με όλη τη δύναμη της ψυχής του και της σωματικής του αντοχής, να ανταπεξέλθει νικητής. Και ένίκησε. Βγήκε αντάξιος του ονόματός του και της καταγωγής του.

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ είναι γιός του Δημήτρη Κουταλιανού που κατήγετο από το Καρπενήσι. Ο Δημήτρης άγαστοσε τα ταξίδια, έτσι μια μέρα με μια συντροφιά βρέθηκαν στη Λάρισα και από τη Λάρισα πήγαν στο Βόλο. Δουλειά δεν είχε. "Ακουγε όμως ότι στη Σκόπελο φτιάνουν το μώλο και μπάρκαρισε στο Λεμονή το καΐκι και βρέθηκε μια νύχτα άγνωστος στο συμπαθητικό αυτό νησί με τις 300 έκκλησούλες και τα δόλφευκα σπιτάκια.

Μονάχος στην παραλία δεν είχε που να πάει και έτσι βρέθηκε κάποιος Άγγαλος να τον φιλοξενήσει. Δούλεψε ο πατέρας του ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΥ

δύο χρόνια στη Σκόπελο. Παντρεύτηκε όμως με την όμορφη κόρη του 'Αγάλλου και μιὰ μέρα μπαρκάρισε μαζί της για τὴν Κρήτη. Ἐκεῖ γεννήθηκε ὁ Καπετάν Κουταλιανός, σὲ μιὰ συνοικία τῶν Χανίων. Καὶ τὸν βγάλανε Γιώργο γιατί γεννήθηκε ἀνήμερα τοῦ 'Αγίου Γεωργίου

Ὁ Γιώργος μεγάλωσε μοναχοπαίδι καὶ ἡ μόνη του μανία ἦταν οἱ βάρκες καὶ τὰ καΐκια.

Γράμματα ἔμαθε πολὺ λίγα. Ἦταν πολὺ ἔξυπνο όμως παιδί καὶ ἀπὸ 12 χρονῶν ἔμαθε νὰ λύνη καὶ νὰ δένη τὰ πανιά, νὰ πιάνη τιμόνι στὰ χέρια του καὶ νὰ βοηθᾷ μερικοὺς καπετανανοὺς στὰ ταξίδια τους μὲ τὰ καΐκια.

Ἔτσι ἀπὸ μικρὴ ἡλικία, 12 χρονῶν τὸν λέγανε τὸ «ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΙ» καὶ ὅλοι οἱ φίλοι του τὸν φώναζαν ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟ. Αὐτὸς καμάρωνε καὶ τοὺς ἔλεγε:

—Θὰ γίνω ναυτικὸς κάποτε.

Καὶ δὲν ἄργησε νὰ γίνη. Δεκαεπτὰ χρονῶν νέος κυβέρνησε ἓνα γοργοτάξιδο καΐκι, καὶ ἔκανε ὅλο τὸ γύρο τῆς Κρήτης. Ἐφθασε καὶ ὡς τὸν Πειραιᾶ. Καὶ μιὰ μέρα ἔβαλε πλώρη γιὰ τὴ Συρία καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ γιὰ τὴν Αἴγυπτο.

Αὐτό του τὸ κατόρθωμα τῶν ταξιδιῶν οἱ γέροι καπετανανοὶ τὸ θαύμασαν. Καὶ ὁ καπετὰν Μανώλης ὁ Σφασκιανάκης τοῦ ἐμπιστεύθηκε τὸ μεγάλο του καΐκι καὶ τὸν ἄρραβώνισσε μὲ τὴν κόρη του τὴν Ἀρετοῦσα.

Παῖδί του ἔκανε τὸ Γιώργο. Καμάρωνε διπλᾶ. Εἰ-

Τὸν ἐπλησίασε ἓνας ξένος καὶ τὸν ἐρώτησε ἂν ἤθελε νὰ δουλέψῃ.

χε για άρραβωνιαστικά την όμορφότερη κοπέλλα και για κτήμα του το πιο ωραίο καράβι που το έδωσε το όνομα της άρραβωνιαστικιά του.

Και που δεν πήγαινε με αυτό το καϊκι ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ. Έφθασε ως τη Μαροίλλια. Μά και στου Πατέρμου, της Νεάπολης, της Τζένοβας τὰ λιμάνια.

Κάποτε έκανε το τελευταίο του ταξίδι για το

Ο δεύτερος καπετάνιος τον έπιασε από τον ώμο με σκληρότητα.

Τριέστι. Θα γύριζε να παντρευτή πιά. Έτσι αγόρασε από το Τριέστι όλα τὰ νυφικά. Με πολλή χαρά γύρισε στα Χανιά.

Τι τον περίμενε όμως δεν τόξερε.

Του το ανήγγειλε ο ίδιος ο πεθερός του. Ο καπετάν Μανώλης με δάκρυα στα μάτια του είπε :

—Την Άρετοῦσα μας, την κλέψανε, την ντροπιάσανε και εκείνη από τη ντροπή της έπεσε από τὰ βράχια και πνίγηκε.

Μιά ώρα έμεινε συλλογισμένος ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ. Έπειτα έπνιξε τον πόνο του, πήρε

**Τοῦ κοπάνισε μιὰ σφυριχτὴ στὰ σαγόνια
ποὺ τὸν ἔστειλε στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ карабиού.**

ἓνα δίκωπο μαχαῖρι καὶ τράβηξε γιὰ τὸ Ρέθυμνο. Ἐκεῖ βρισκόταν ἐκεῖνος ποὺ τοῦ κατέστρεψε τὴν εὐτυχία. Τὸν βρῆκε καὶ τὸν κάλεσε νὰ λογαριαστοῦν. Ἦταν δίκαιος καὶ παλληκάρι ὁ καπετὰν Κουταλιανός. Μπαμπέσικα δὲν ἤθελε νὰ χτυπήσῃ. Ὁ ἄλλος φοβήθηκε μὰ δὲν μποροῦσε νὰ κάνῃ κι' ἄλλιως. Βγῆκε μαζί του ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, πέρα σὲ μιὰ σπηλιά.

Ἐκεῖ μὲ μάρτυρα τὸ θεὸ πάλαιψαν σκληρὰ. Στὸ τέλος νίκησε ὁ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ. Τοῦ πέρασε πέρα ὡς πέρα τὴν καρδιά καὶ τὸν ἄφησε νεκρό. Τότε μόνο ἔκλαψε ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς τὴ χαμένη του ἀγάπη. Ἐκλαψε τὴν πατρίδα του τὴν Κρήτη ποὺ θὰ ἐγκατέλειπε γιατί θὰ τὸν κυνήγαγε γιὰ φονιά ἢ ἀστυνομία.

Κ' ἔφυγε νύχτα καὶ κρυφά. Ἀγκάλιασε μὲ δάκρυα τὸν καπετὰν Μανώλη, πῆρε μαζί του δύο ἄνδρες γιὰ πλήρωμα καὶ τράβηξε πρὸς τὸ βορριᾶ.

Ποῦ καὶ γιατί δὲν ἤξερε ἀκόμη.

Ἡ «Ἀρετοῦσα» τὸ καῖκι του τὸν ἔβγαλε ὕστερα ἀπὸ πέντε μέρες στὸ γησι τῆς μάννας του. Στὴ Σκόπελο. Πρῶτη φορὰ πῆγαινε. Βρῆκε κάποιον ξάδερφό

του, τὸν Κώστα Ἀγάλλο, ὁ ὁποῖος τὸν περιποιήθηκε καὶ τὸν ἔκρυψε.

Ἀφοῦ τοῦ διηγήθηκε ὅλη του τὴν ἱστορία τὸν ρώτησε:

—Καὶ τώρα τί σκοπεύεις νὰ κάνης;

—Θὰ φύγω, θὰ ξενητευθῶ γιὰ πάντα, δὲν μὲ σκώνει πιά ἡ Ἑλλάδα.

Καὶ μιὰ μέρα ἔφυγαν μαζί μὲ τὸν Κώστα. Ἐφυγαν νὰ πᾶνε στὴν Ἀμερική. Ὅταν ὅμως ἔφθασαν στὴν Μασσαλία ὁ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ ἀποχαιρέτησε τὸν Κώστα Ἀγάλλο καὶ ἐκεῖνος ἔμεινε.

Μόνος του, μὲ λίγα χρήματα ὁ καπέτάν Κουταλιανός, γύρευε τώρα νὰ βρῇ δουλειά. Τὶ ἄλλη δουλειά ὅμως νὰ κάνη; Ἄν εἶχε ὅμως τὸ καΐκι του τὴν «ΑΡΕΤΟΥΣΑ» θᾶνοιγε πανιά καὶ θᾶβγαινε κατὰ κάτω στὴν Ἀφρική.

Τὸ καΐκι ὅμως τὸ εἶχε πουλήσει στὴ Σκόπελο, γὰ νὰ μὴ τὸν κηρυγάει ἡ ἀστυνομία ὅταν ἔφυγε μὲ τὸν Ἀγάλλο γιὰ τὸ ἐξωτερικό.

Τὶ δουλειὰ νὰ κάνη;

Μιὰ μέρα ποὺ καθότανε σ' ἓνα καφενεῖο τὸν πλησίασε ἓνας ξένος καὶ τὸν ρώτησε, ἂν θέλει νὰ δουλέψῃ.

Ὁ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ δέχτηκε καὶ μπαρκάρησε σ' ἓνα καράβι.

Ποῦ πῆγαινε, αὐτὸ δὲν τὸ ἤξερε.

Τῷμαθε ὅμως ἐπᾶνω στὸ καράβι, ὅταν ξεκίνησε ἐκεῖ ποὺ καθόταν πλάϊ στὴν καμπίνα τοῦ καπετάνιου κι' ἔκουσε κάποια κουβέντα.

Πῆγαιναν λαθρεμπόριο ὀπλων ἀπὸ τὴ Γαλλία στὴν Ἀφρική. Σούφρωσε τὰ φρύδια του. Σὲ τέτοια δου-

Μόνος τώρα ὁ Κουταλιανὸς γύριζε στοὺς δρόμους τοῦ Μαρόκου

λειά δὲν ἤθελε νὰ μπλέξη. Τῇ στιγμῇ ὅμως αὐτὴ ἔβγαине ὁ δευτερος καπετάνιος ἀπὸ τὴν καμπίνα καὶ τὸν εἶδε :

Ὁ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ πῆγε νὰ φύγῃ. ὁ δευτερος καπετάνιος ὅμως τὸν ἐπίασε ἀπὸ τὸν ὦμο καὶ μὲ μιὰ σκληρότητα τὸν ρώτησε τί ἤθελε ἐκεῖ κοντά.

Ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς γύρισε καὶ τὸν κύτταξε μὲ μιὰ ἄγρια ματιὰ καὶ τοῦ εἶπε :

—Κάτω τὸ χέρι καὶ νὰ ξέρῃς σὲ ποιὸν μιλάς. Εἶμαι ὁ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ. "Αν δέχτηκα νὰ δουλέψω στὸ βρομωκάραβό σας αὐτὸ μὴ νομίζετε ὅτι θὰ μπορεῖτε νὰ μὲ κάνετε ὅτι θέλετε. "Ἐπρεπε νὰ μᾶς τὸ πῆτε ποῦ πηγαίνουμε πρὶν μπαρκάρουμε.

Ὁ ἄλλος τὸν ἔβρισε καὶ τοῦ εἶπε :

—Εἶσαι ἓνας βρωμοέλληνας.

Αὐτὴ τῇ βρισιᾷ δὲν τῇ χώνεψε ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς καὶ τοῦ κοπάνισε μιὰ σφυριχτὴ στὰ μάτια καὶ τὸν ἔστειλε στὴν ἄλλη ἄκρῃ τοῦ καραβιοῦ.

Ἡ χειρονομία αὐτὴ ἐνθουσίασε τοὺς ἄνδρας τοῦ

πληρώματος καὶ ἦρθαν εἰς βοήθειάν του. Εὐτυχῶς ποὺ βγῆκε ὁ καπετάνιος καὶ τοὺς ἔστειλε στὶς δουλειές τους.

Κατὰ βάθος ὅμως δὲν χώνεψε τὸν καπετὰν Κουταλιανὸ καὶ σκεπτόταν νὰ τὸν καθάρισῃ.

Τρεῖς ἀπὸ πειρες ἀπέφυ-

**Στὴ βάρκα μπῆκαν καμμιά δεκαπεντα-
ριά ἀπὸ τὸ πλήρωμα μαζί μὲ τὸν
καπετάνιο τοῦ βαποριοῦ.**

γε. Τὴν πρώτη κάποιος τὸν ἔσπρωξε καὶ παρ' ὀλίγον ἄ πέση στὴ θάλασσα. Τὴν δεύτερη μιὰ σφαῖρα πέ-
ρασε πλαῖ στὸ αὐτί του καὶ τὴν τρίτη φορὰ τὴ γλύ-
τωσε ὡς ἐκ θαύματος. Καθόταν στὴν πλώρη δταν ἓνα
μαχαίρι τὸν χτύπησε στὴν πλάτη. Τὸ μαχαίρι ὅμως
χτύπησε πάνω σ' ἓνα σταυρουδάκι, ποὺ κατὰ τύχη
εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὸ στήθος στὴ πλάτη καὶ γλύτωσε
τὴ μαχαιριά. Αὐτὸς ὅμως ποὺ τὸν χτύπησε ἔμπλεξε
στὰ δυνατὰ χέρια τοῦ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΥ
καὶ τὸν πέταξε χάμω μὲ τέτοια δύναμι ποὺ τοῦ ἔσπα
σε τὰ παῖδια.

Αὐτὸ βρῆκε πρόφασι ὁ καπετάνιος καὶ ἤθελε νὰ
τὸν δικάσῃ.

Τὴ στιγμή ὅμως ἐκείνη ὁ ἀσυρματιστὴς ἔστειλε
ἓνα ναύτη καὶ ζητοῦσε τὸν καπετάνιο.

—Καπετάνιε, ἐξερράγη ὁ πόλεμος, τοῦ εἶπε ὁ ἀσυρ-
ματιστὴς.

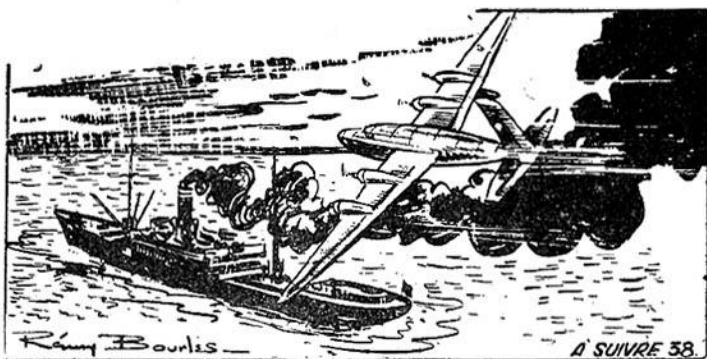
Ὁ καπετάνιος κιτρίνισε. Τὸ καράβι του ἦταν γε-
μᾶτο πολεμοφόδια καὶ θὰ κινδύνευε στὸ δρόμο. Τὰ
πολεμικὰ θὰ εἶχαν ἀσφαλῶς λάβει διαταγές, νὰ κά-
νουν ἔρευνα στὰ πλοῖα. Τί θ' ἄπρεπε νὰ κάνῃ;

Δὲν πρόλαβε νὰ καλλοσυλλογιστῇ γιατί ξαφνικὰ
ἄκουσε θόρυβο ἀεροπλάνου. Ἐκύτταξαν μὲ τὰ κιά-
λια. Τὸ ἀεροπλάνο ἦταν ἐχθρικό. Κατέβηκε πολὺ
χαμηλά, εἶδε γαλλικὴ σημαία ἔκανε δυὸ βόλτες πά-
νω ἀπὸ τὸ πλοῖο, καὶ ἄρχισε νὰ ἀμολᾷ τίς βόμβες
του στὸ πλοῖο.

—Στὴ βάρκα, φώναξε ὁ καπετάνιος.

Κατέβασαν μιὰ βάρκα, γρήγορα, γρήγορα. Σ'
αὐτὴ μπῆκε ὁ καπετάνιος τοῦ караβιοῦ μὲ καμμιὰ
δεκαριά ἀπὸ τὸ πλήρωμα. Μαζὶ μ' αὐτοὺς μπῆκε καὶ
ὁ καπετάν ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ ὁ ὁποῖος ἤξερε καλὸ
κουπί.

Τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς νύχτες πάλεψαν μὲ τὰ κύ-
ματα. Ὁ καπετάν Κουταλιανὸς εἶχε ἀναλάβει τὴν
πρωτοβουλία, φάνηκε πρὸ ἄξιος ἀπὸ τὸν καπετάνιο
τοῦ βαποριοῦ, ὁδήγησε τὴ βάρκα σ' ἓνα χωριὸ παρα-
λιακὸ τῆς Ἀφρικῆς καὶ ὅταν τὸν εὐχαρίστησε τὸ

**Ένα έχθρικό αεροπλάνο έκανε δύο γύρους
πάνω από τὸ καράβι**

πλήρωμα εκείνος ἀπηύθυνε ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο
στὸν καπετάνιο λέγοντας :

—“Ὅλα ἐδῶ πληρώνονται καπετάνιε.

“Ἐτσι μὲ τὰ λίγα χρήματα ποὺ εἶχε ὁ Καπετὰν
Κουταλιανὸς ἐπρομηθεύτηκε ἕνα κοστοῦμι καὶ μπήκε
σ’ ἕνα αὐτοκίνητο ποὺ τὸν ὡδήγησε μέσα στὴν
Καζαμπλάνκα.

Μόνος, τώρα ἐγύριζε στοὺς δρόμους τοῦ Μαρό-
κου καὶ ψυθίρισε :

—“Ὅλα ἦσαν γραφτά! Ἡ τύχη μου ποὺ μ’ ἔριξε
σ’ αὐτὴ τὴν ἀπόμερη γωνιά τῆς Ἀφρικῆς ποῖος ξέρει
τί μοῦ ἐτοιμάζει.

“Ἐκανε τὸ σταυρὸ του καὶ ψιθύρισε πάλι :

—Πρὶν ἀπ’ ὅλα δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ ὅτι εἶμαι
Ἕλληνας, Κρητικὸς, ὅτι εἶμαι χριστιανὸς καὶ ὅτι πᾶ-
νω ἀπ’ ὅλα πρέπει νὰ ζήσω τίμιος.

“Ἐτσι βρέθηκε ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς στὴν Κα-
ζαμπλάνκα ἀνάμεσα σὲ ἀραπάδες, ἀνάμεσα σὲ διε-
θνή κόσμο, ἀνάμεσα στὴ θύελλα τοῦ μεγαλυτέρου
παγκοσμίου πολέμου.

Μιά περίεργη δολοφονία

Τρείς μήνες είχε ο καπετάν Κουταλιανός στην όμορφη αυτή πολιτεία του Μαρόκου, την Καζαμπλάνκα.

Μόλις έφθασε, έρώτησε αν υπάρχουν "Έλληνες. "Έτσι γνώρισε τον "Αμουργιανέ ένα γέρο Μωραΐτη. ποῦχε τριάντα χρόνια στο Μαρόκο. "Ο "Αμουργιανός διατηρούσε ένα ξενοδοχείο. Στο ξενοδοχείο του, λοιπόν, ήρθε και κατοίκησε ο καπετάν Κουταλιανός. Δέν του άρεσε νά κάνη παρέα με τους τυχοδιώκτες του λιμανιού, έπειδή όμως ήθελε νά μελετᾶ τὰ ήθη και έθιμα τών άραπάδων και νά μάθη και τή γλώσσα τους γύριζε μέρα και νύχνα.

"Ένα καφενεῖο πού έδειχνε κάπως καλό και πού του άρεσε τὸ μέρος ήταν τὸ καφενεῖο τοῦ "Ιμπν Νταούτ.

"Εκεῖ ξαπλωμένος σέ δυὸ καρέκλες με τήν ματιά του προσηλωμένη πρό τή θάλασσα ὁ καπετάν Κουταλιανός κάπνιζε τὸ τσιγαράκι του και ρουφούσε τὸ βαρὺ γλυκό του.

"Ένα άπογευματάκι όταν ὁ ήλιος πήγαινε πρὸς τή δύση του, ήταν έτοιμος νά σηκωθῇ και νά πάη ένα περίπατο στήν παραλία όταν ξαφνικά άκουσε ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ καφενεῖου ένα παράξενο κλάμα.

"Ήταν τὸ κλάμα μιᾶς γυναί-
κας.

"Ο Καπετάν Κουταλιανός έσυγκινεῖτο πολὺ εύκολα, Γύρισε τὸ κεφάλι του

**"Ο Καπετάν Κουταλιανός είχε
άν αλάβει τήν πρωτοβουλία**

καὶ κύτταξε. Μέσα στο καφενεῖο αὐτὴ τὴν ὥρα δὲν ὑπῆρχε κανεὶς.

Τὸ κλάμα ἐσυνεχίζετο. Αὐτὴ ποὺ ἔκλαιγε προσπαθοῦσε νὰ πνίξη τὴ φωνή της γιὰ νὰ μὴν ἀκουσθῇ ἀπ' ἔξω.

Ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς χτύπησε τὰ χέρια του, νὰ καλέσῃ τὸν καφετζῆ.

Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐρχόταν. Τότε σηκώθηκε πῆγε στὸ βάθος. Σήκωσε μιὰ κουρτίνα καὶ κύτταξε πίσω ἀπ' τὸ χωρίσμα ἐκεῖνο. Ἦταν ἓνα δωμάτιο ἄδειο. Τώρα ἡ κλαψάρικη φωνὴ ἀκουγόταν πιὸ καθαρά. Προχώρησε μερικὰ βήματα ἀλλὰ σταμάτησε ἀπτόμα. Ἀπὸ μιὰ μισάνοιχτη πόρτα διέκρινε τὸν καφετζῆ ξαπλωμένο, χάμω μὲ ἓνα μαχαίρι στὸ στήθος. Πλάι του εἶδε νὰ ὀδύρεται μιὰ κοπέλλα. Τὴν ἀνεγνώρισε. Ἦταν ἡ κόρη του ἡ Ἀμῖνα.

Ἔτρεξε τότε κοντὰ της.

—Τί συμβαίνει; Τὴ ρώτησε.

Ἐκείνη ἔντρομη τὸν κύτταξε στὰ μάτια καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἐσκότωσαν τὸν πατέρα μου.

—Ποιὸς τὸν ἐσκότωσε;

Κούνησε τὸ κεφάλι της ἀρνητικὰ σὰν νὰ μὴν ἤθελε νὰ μιλήσῃ.

Ἐκεῖνος τὴν ἔπιασε ἀπὸ τοὺς ὠμούς, τὴν ἀνατίναξε καὶ τῆς εἶπε:

—Φοβάσαι νὰ μιλήσῃς;

—Ναί.

—Μὲ μένα μὴ φοβάσαι. Τὸν ἀγαποῦσα τὸν πατέρα σου.

Ἐκείνη ἀκούμπησε μὲ ἀφέλεια τὸ κεφάλι της στὸν ὄμο τοῦ καπετὰν Κουταλιανοῦ καὶ ψιθύρισε:

—Τὸν σκότωσε ὁ Φραντσέζος.

Ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς δὲν ἤξερε γιὰ ποιὸν Φραντσέζο τοῦ μιλοῦσε ἡ κόρη ἐκείνη. Μυρίστηκε ὅμως μεγάλο κίνδυνο, καὶ τῆς εἶπε:

—Πᾶμε.

—Ποῦ νὰ πᾶμε;

—Στὴν ἀστυνομία.

—'Αδύνατον, θὰ μὲ σκοτώσουν καὶ μένα.

Τότε ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς τραβῶντας τὴν ἀπὸ τὸ χέρι, τὴν ἔβγαλε ἀπὸ τὴν αἴθουσα τοῦ μικροῦ καφενεῖου, ἔκλεισε τὴν πόρτα ἀπὸ μέσα καὶ βγῆκε στὴν αὐλὴ μαζί της, ἔκλεισε καὶ τὴν πόρτα τῆς αὐλῆς καλὰ κι' ἐφώναξε ἕνα ἀμάξι ποὺ περνοῦσε.

—Τράβα γιὰ τὸ Ρωμέϊκο ξενοδοχεῖο.

Ἐκείνη τώρα τὸν ἀκολουθοῦσε.

Εἶχε πιά ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν. Ἦξερε ὅτι μεγάλη καὶ τραγικὰ γεγονότα θὰ ἐπακολουθοῦσαν. Τῆς χρειαζόταν λοιπὸν ἕνας προστάτης. Κι' αὐτὸς ἦταν ὁ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΟΧΗ !

ΠΡΟΣΟΧΗ !

Τὴν 27ην Ἰαννουαρίου 1951

ἡμέραν ΣΑΒΒΑΤΟΝ στὶς 6 μ.μ.

Προσκαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστες μας καὶ τοὺς ἐπιτυχόντας εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς, εἰς τὰ Γραφεῖα μας : ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45, νὰ παραστοῦν στὴν διανομὴ τῶν β ρ α β ε ῖ ω ν
ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ :

ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ στοὺς Ἀθηναίους.

ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ στοὺς κερδίσαντας στὴν Ἐπαρχία.

ΕΝΑ εἰσιτήριο τοῦ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» γιὰ δύο ἄτομα, διαρκείας.

ΕΝΑ εἰσιτήριο ἀκόμα γιὰ 2 ἄτομα τοῦ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ».

ΤΣΙΤΕΣ καὶ τόμοι βιβλίων.

ΜΙΑ ΜΠΑΛΛΑ ποδοσφαίρου.

ΕΝΑ εἰσιτήριο γιὰ ἕνα ἄτομο διαρκείας γιὰ τὸν Κινηματογράφον «ΣΙΝΕΑΚ», Καὶ ἄλλα δῶρα.

Ἡ ἑορτὴ θὰ φωτογραφηθῇ μὲ ὄλους ποὺ θὰ παρευρεθοῦν καὶ οἱ φωτογραφίες θὰ δημοσιευθοῦν.

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Ο ΤΡΕΛΛΟΣ

ΜΑΓΟΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΔΗΜΙΑ περίεργη είχε πιάσει τὰ ζῶα τῆς Ζούγκλας κ' ἐπέβαιναν τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο. Οἱ μαῦροι ἀπὸ τὰ διάφορα χωριά ἄρχισαν νὰ ἀνησυχοῦν καὶ νὰ παρακαλοῦν τοὺς Μάγους νὰ κάνουν θυσίες καὶ ἱεροτελεστίες γιὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸ.

Παρ' ὅλες ὁμῶς τὶς προσευχὲς τῶν Μάγων, παρ' ὅλες τὶς θυσίες ἄλλων ζώων ποὺ ἔκαναν γιὰ νὰ κατευνάσουν τὸ θυμὸ τῶν θεῶν τους, οἱ Ἀγριοὶ εὗρισκαν διαρκῶς 5—6 θηρία ψόφια τὴν ἡμέρα.

Ἔτσι οἱ Μαῦροι ὅταν εἶδαν ὅτι οἱ Μάγοι τοὺς δὲνμποροῦσαν πιά νὰ κάνουν τίποτα σκέφθηκαν νὰ καταφυγουν στοὺς Λευκοὺς.

Ἐπίστευαν ὅτι οἱ Λευκοὶ τὰ ξέρουν ὅλα, ὅτι εἶναι ἱκανοὶ γιὰ ὅλα, γι' αὐτὸ ἔτρεχαν σ' αὐτοὺς νὰ τοὺς ρωτοῦν γιὰ τὸ κάθε τί ὅταν ἔχουν ἀνάγκη.

Λευκοὶ ὁμῶς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν ἦσαν μέσα στὴ Ζούγκλα, παρὰ μονάχα ὁ Ἕλλην Νίκος Μπακλώρης ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένος στὴ Σαγκατάγκα, ὁ Ντόυν, ὁ ἐπιλεγόμενος Γυῖδς τοῦ Γορίλλα, ὁ ὁποῖος ἐζοῦσε μὲ τοὺς Γορίλλας τοῦ πρὸς Βορρᾶν, καὶ ὁ Ταρζάν μὲ τὴν γυναῖκα του τὴ Τζέιν, οἱ ὁποῖοι ἔμεναν στὴν καρδιά τῆς Ζούγκλας.

Δὲν θὰ πηγαιναν, βέβαια, ἔστω κι' ἂν ἀπέτυχαν οἱ Μάγοι τους, ἀλλὰ τὸ κακὸ, ὁ αἰφνίδιος αὐτὸς θάνατος, ἐπεξέταθη καὶ στοὺς ἴδιους αὐτοὺς τοὺς Μαῦρους.

ΤΣΙ ΛΟΙΠΟΝ ξεκίνησαν από τὰ διάφορα χωριά ἀποστολὲς νάρθουν στοὺς Λευκοὺς αὐτοὺς νὰ τοὺς παρακαλέσουν νάρθουν εἰς βοήθειάν τους.

Κἄτι ποὺ δὲν ἤξεραν ὅμως οἱ Μαῦροι καὶ ποὺ δὲν τῷχε καταλάβει κανεὶς μέχρι στιγμῆς ἦταν ὅτι τὰ μὲν ζῶα ἔμεναν ἀκίνητα καὶ νεκρά ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες, ἀλλὰ ἔπειτα ξυπνοῦσαν πάλι καὶ περιφέροντο στὴ Ζοῦγκλα. Αὐτὸ δὲν τὸ εἶχαν ἀντιληφθῇ οἱ Μαῦροι. Καὶ γιατί ; Γιατί ὅταν ἔπαθαν τὸ ἴδιο καὶ οἱ δικοὶ τους ἄνθρωποι, τοὺς περνοῦσαν ἀμέσως γιὰ νεκροὺς καὶ ἢ τοὺς θάβαν ἢ τοὺς ἔκαιγαν ἢ τοὺς ἔτρωγαν ἀνάλογα μὲ τὰ ἔθιμα κάθε χωριοῦ.

“Ὡστε οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶπ δὲν εἶσαν νεκρά. Κἄτι ἔτρωγαν ἢ ἔπιναν καὶ τὰ ἔπιανε νάρκωσις καὶ πάθαιναν νεκροφάνεια γιὰ τρεῖς ἡμέρες.

Αὐτὸ ὅπως εἶπαμε δὲν τὸ ἤξεραν.

Τὸ ἤξερε ὅμως κάποιος ἄλλος. Καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλος ἦταν ὁ Ταρζάν.

Μιά μέρα ποὺ εἶχε ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν καλύβα του δῖσασε καὶ κατέβηκε ἀπὸ τὸν ἐλέφαντά του τὸν Ταντόρ νὰ δροσιستῇ ἀπὸ κάποια φυσικὴ στέρνα νεροῦ ποὺ βρισκόταν ἀνάμεσα σ’ ἓνα βράχο. Ἐσκυψε, ἤπιε, καβάλλησε πάλι τὸν ἀγαπημένο του ἐλέφαντα τὸν Ταντόρ καὶ πῆγαινε πρὸς κάποια ἄλλη περιοχὴ ὅταν ξαφνικὰ ἐνοιώσε νὰ τὸν καταλαμβάνει κάποιος ἱλιγγος, νὰ ζαλίζεται καὶ νὰ πέφτῃ ἀπὸ τὴ ράχι τοῦ ἐλέφαντα χάμω στὸ ἔδαφος.

Ὁ Ταρζάν εἶχε γερὴ κρίσι καὶ προσπάθησε νὰ ἀντιδράσῃ. Μιά περίεργη ὅμως ὑπνηλία τοῦ ἔκλεινε τὰ μάτια.

—Τί ἔπαθα ; μουρμούριζε.

Ὁ φίλος του ὁ ἐλέφας δὲν τὸν ἀντελήφθη. Γιατί ἂν καταλάβαινε πῶς εἶχε πέσει κάτω ἀπὸ τὸ χοντρόδερμο κορμί του θὰ γύριζε καὶ μὲ τὴν προβοσκίδα του θὰ τὸν σήκωνε καὶ θὰ τὸν πῆγαινε στὴν καλύβα του.

Πόση ὥρα ἔμεινε ὁ Ταρζάν σ’ αὐτὴν τὴν περίεργη κατάσταση δὲν τὸ κατάλαβε. Τὰ μισόκλειστα, ὅμως, μάτια του ἔβλεπαν ἀπὸ τὴ θέσι ποὺ βρισκόταν. Καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ νόμισε ὅτι ἔβλεπε ὄνειρο.

Εἶδε δύο παράξενους, ψηλοὺς λευκοὺς ἀνθρώπους, μὲ κἄτι φαρδεῖα καπέλλα νὰ τριγυρνοῦν ἐκεῖ γύρω.

●
●
'Ο Ταρζάν έπε-
σε χάμω στο έ-
δαφος, κ' ένιωσε
νά τον καταλαμ-
βάνη μιá ύπνηλία.
●
●

Δέν τον έβλεπαν γιατί αυτός βρισκόταν πίσω από κάτι θάμνους. Αυτός όμως έβλεπε.

Σέ λίγο όμως είδε νάρχεται κ' ένας τρίτος ό όποιος τραβοῦσε από την ούρά μιá λεοπάρδαλι.

"Όλα αυτά περνούσαν μπρός από τά μάτια του σάν μιá περίεργη όπτασία. "Έπειτα τούς είδε νά αναπαύονται πίσω από τό βράχο πού υπήρχε ή στέρνα τού νερού, και τούς άκουσε νά κουβεντιάζουν.

TARZAN EMEINE δλη τή νύ-
χτα εκεί ξαπλωμένος, ζαλισμέ-
νος. Κατά τά μεσάνυχτα όμως
άκουσε βήματα, είδε τόν ένα
από τούς τρείς εκείνους τούς
λευκούς νά προχωρή πρós τό
μέρος τής νεκρής λεοπαρδάλεως
κ' έπειδή δέν ήξερε καλά νά βλέ-
πη, γιατί τό σκοτάδι ήταν πυκνό,
εοκόνταψε φαίνεται πάνω στη

λεοπάρδαλι, ή όποιá στην πραγματικότητα δέν ήτανε νεκρή
άλλά ναρκωμένη κι' αυτή, έτσι τό θηρίο τού έπετέθη και τόν
έρριξε χάμω. Τότε εκείνος έβγαλε τό πιστόλι του και τήν
οκότωσε. Στόν κρότο τού πυροβολισμού οι δυό άλλοι έτρε-
ξαν κοντά του. 'Ο ένας τόν ψαχούλεψε μήπως είχε κανένα
τραύμα από τήν λεοπάρδαλι, ό δε άλλος φώτιζε τή σκηνή
αυτή μ' ένα δυνατό ηλεκτρικό φακό.

"Η λεοπάρδαλις τού είχε ξεσχίσει τό παντελόνι κοντά
στό γνότο και τόν είχε τραυματίσει στό μηρό.

Τού έδωσαν τό τραύμα και κάπου τόν μετέφεραν.

'Ο Ταρζάν, όμως, όπως είπαμε, είχε γερή κράσι και ή
δρoσιá τής νύχτας τόν έβγαλε άπ' αυτό τόν λήθαργο. "Έτσι

σηκώθηκε κ' έτρεξε νά βρῇ τῇ Τζέιν, τῇ γυναίκα του καί νά τῆς διηγηθῇ τὸ τί τοῦ συνέβη καί τὸ τί εἶδε.

Ἐκεῖνη τὸν κύτταξε περιέργα καί πίστεψε μᾶλλον μήπως ὁ δυνατὸς ἥλιος τῆς ἡμέρας τὸν εἶχε χτηπήσει στὸ κεφάλι καί τὸν ἔκανε νά ἔχη ἐγκεφαλικὲς παρακρύψεις.

—Εἶδα, τῆς φώναζε. Εἶδα τρεῖς ἄνθρώπους. Εἶδα καί τὴ λεοπάρδαλι ποὺ ὥρμησε πάνω στὸν ἕνα καί τὴ σκότωσε.

—Ἄν ὑπῆρχαν ξένοι στὴ Ζοῦγκλα, θὰ τὸ ξέραμε, Ταρζάν. Θὰ μᾶς εἰδοποιούσαν τὰ ζῶα μας. Ἄν καί κάποιος ἀπὸ τοὺς Μαύρους θὰ τοὺς εἶχε δῇ καί θὰ μᾶς τοῖς εἶχε ἀναφέρει.

—Κι' ὁμως . . .

Καί γιὰ νά τὴν πείσῃ ὁ Ταρζάν τῆς πρότεινε νά πᾶνε στὸ μέρος ποὺ εἶχε πέσει νά δοῦν τὴν λεοπάρδαλι ἢ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ βρισκόταν ἀκόμα ἐκεῖ νεκρή.

Ὁ ἕνας τὸν ψαχούλευε μὴν εἶχε τραυματισθεῖ καί ὁ ἄλλος φώτιζε τὴ σκηνὴ μ' ἕνα δυνατὸ ἡλεκτρικὸ φακό.

Ἡ Τζέιν, ἡ ὁποία, ἔπειτα ἀπὸ τὶς τόσες ἐπιθέσεις ποὺ εἶχαν ὑποστῇ, φοβόταν πιά νά βγαίνει μόνη της, ἔπῃρε μαζί της καί τὴ Λέαινα τὴ γυναίκα τοῦ φίλου τους λιονταριοῦ Νούμα, καί συνόδευσε τὸν Ταρζάν στὴν ἔρευνά του.

Στὸ δρόμο ποὺ πήγαιναν, ὁ Ταρζάν τῆς διηγεῖτο ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς ζαλάδας του καί τὸ πέσιμό του ἀπὸ τὸν ἐλέφντα.

Πλησίαζαν νά φθάσουν στὸ μέρος ποὺ εἶχε πάει ὁ Ταρζάν ὅταν εἶδαν τὴν Λέαινα νά ἀνοίγῃ τὸ στόμα της. Αὐτὸ ἦταν χαρακτηριστικὸ στὸ ὅτι κάτι τοῦ ἀλλόκοτο ὑπῆρχε ἐκεῖ κοντά. Καί δὲν ἄργησαν νά βεβαιωθοῦν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν σελ. 22ην ➡➡➡

ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΩΚΕΑΝΙΑΣ

Οι γυναίκες κάθε χώρας είναι ωραίες, γιατί έτσι αρέσουν στους άντρες του τόπου τους. Σας τις παρουσιάζουμε εδώ για να γνωρίσετε τις εξωτικές ωμορφιές.

ΠΡΩΤΗ ΑΝΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ : 'Αντιπροσωπεύει την 'Ωκεανία. Είναι η γυναίκα της Ταϊτής, της Χαβάης και της Χονολουλού. Της αρέσει να στολίζει το κεφάλι της με λουλούδια και να αλείφει το κορμί της με αρώματα.

ΚΑΤΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ : 'Αντιπροσωπεύει τη γυναίκα της Νοτ. 'Αμερικής. Είναι μια Μεξικάνα. Βάφει τα μαλλιά με λουλάκι. Τρελλαίνεται για τα αρώματα.

ΣΤΗ ΜΕΣΗ : 'Η Κινέζα. Βάφει τα χείλη με κόκκινο, τα μαλλιά είναι κοντά.

ΕΙΩ ΠΛΑΪ·
ἀριστερά εἶ-
ναι ἡ γυναῖ-
κα τῆς Γροι-
λανδίας, ἡ Ἐ-
σκιμῶα. Εἶ-
ναι χοντρή,
γελαστή. Τῆς
ἀρέσει τὸ λί-
πος τῆς Φώ-
κῆς. Ἡ Ἐ-
σκιμῶα, εἶνε
νοικοκυρά·
ξέρει νὰ κεν-
τᾷ, νὰ ράβῃ.

ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΝΩ· Εἶναι ἡ γυ-
ναῖκα τῆς Ἰαπωνίας. Εἶναι
λεπτή. Δευκαίνει τὸ πρόσωπό της
μέσ' ἰλάδι κοχόδεντρου καὶ ποῦντρα.
ΚΑΤΩ ΔΕΞΙΑ· Εἶναι ἡ γυναῖ-
κα τῆς Ἀφρικής, ἡ Σουντανέ-
ζα, βάφει τὰ νύχια καὶ τὰ μαλλιά με-
κνά. Ἀλείφει τὰ μαλλιά με βούτυρο.

← ΣΥΝΕΧΕΙΑ' ἐκ τῆς 19ης σελ.

Βρῆκαν τὴ Λεοπάρδαλι. Ἡ λεοπάρδαλις ὁμῶς δὲν εἶχε πιά τὸ τομάρι τῆς. Τὴν εἶχαν γδάρει κανονικά.

Τότε ἡ Τζέϊν ἔσκυψε στὸ ἔδαφος καὶ πιστοποίησε ὅτι ὑπῆρχαν πατήματα παπουτσιῶν. Μὲ παπούτσια, μόνον λευκοὶ ἄνθρωποι μποροῦσαν νὰ κυκλοφοροῦν.

Ἄρα ὁ Ταρζάν εἶχε δίκαιο. Ἐκεῖνο ὁμῶς ποῦ δὲν κα-
ταλάβαινε ἀκόμα ἦταν τὸ πῶς ζαλίστηκε ἀπότομα καὶ ἔπε-
σε ἀπὸ τὴ ράχι τοῦ ἐλέφαντος.

**Ἡ Τζέϊν καὶ ὁ Ταρζάν συνοδευόμενοι ἀπὸ
τὴ Λέαινα ἐπέστρεψαν στὴν καλύβα τους.**

—Ταρζάν, ἔχεις δίκαιο. Βεβαιώθηκα καὶ ἐγὼ τὴν παρου-
σία λευκῶν ἀνθρώπων, γι'αὐτὸ πᾶμε γρήγορα νὰ φύγωμε νὰ
μὴ μᾶς βρῇ καὶ μᾶς καμμιὰ σφαῖρα ὑπουλῆ στὸ κορμί.

Καὶ ὁ Ταρζάν μὲ τὴ Τζέϊν καὶ μὲ τὴ Λέαινα ποῦ τοὺς
συνόδευε, πάντοτε, ἐπέστρεψαν στὴ καλύβα τους.

Ὁ Ταρζάν ξάπλωσε πάνω στὸ δέντρο καὶ ἦταν πολὺ
συλλογισμένος.

—Τι ἔχεις, Ταρζάν;

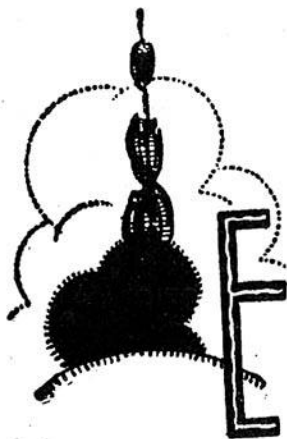
—Σκέπτομαι πόσο κακοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς πατρί-
δος μας.

—Ἄν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν κακοὶ Ταρζάν, τότε ἡ
ζοῦγκλα θὰ γέμιζε λευκοὺς. Μὴ χαρακτηρίζουμε ὅλους τοὺς
Εὐρωπαίους καὶ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀπ' τὴ διαγωγὴ μερικῶν

πού είναι τυχοδιώκται και πού μέσα στην καρδιά τους έχει φωλιάση ή άπληστία του πλουτισμού.

—Σε καταλοβαίνω Μά δέν ξέρω πώς νά φερθώ σ' αὐτούς τούς ἀνθρώπους γιατί εἶναι καί λευκοί . . .

—Ἐχω τή γνώμη πώς ἐμᾶς δέν μᾶς πειράζουν ἂν τοὺς ἀφήσωμε νά διακίνδυνεύσουν μόνοι τους.

ΤΣΙ εἶχαν τὰ πράγματα ὅταν ἓνα πρῶινὸ ὁ Ταρζάν εἶδε νὰ ἔρχονται τρεῖς μαύροι ἀπὸ ἓνα χωριό. Τοὺς προσέφερε νὰ φᾶνε καὶ νὰ πιῶνε καὶ ἔπειτα τοὺς ρώτησε τί ἤθελαν.

—Μᾶς στέλνουν νὰ σᾶς ποῦμε νὰρθῆτε στὸ χωριό μας.

—Ἐχετε καμμιά γιορτή, κα- νένο γλέντι ;

—Ὁχι ἔχωμε μεγάλη λύπη καὶ στεναχώρια. Πεθαινουν οἱ ἄν- θρωποὶ μας.

—Πῶς καὶ τί παθαίνουν;

—Δέν ξέρομε. Σεῖς ποῦ εἰ- σθε λευκοὶ τὰ ξέρετε αὐτὰ κα- λύτερα ἀπὸ μᾶς. Ὁ Μάγος μας δέν μπόρεσε νὰ κάνῃ τίπο- τε οὔτε μὲ τίς θυσίες του οὔτε μὲ τίς προσευχές του.

Ὁ Ταρζάν παρ' ὅλο πού δέν καταλάβαινε τί εἶδος βοήθεια μπορούσε νὰ προσφέρῃ ἐν τούτοις ξεκίνησε μαζί μὲ τὴ γυναῖκα του, γιατί εἶχε μεγαλύτερη πεποίθησι στὰ γι-ατροσόφια της.

Ἡ Ταῖτα, ἡ Λέαινα, καὶ ὁ Ταντόρ τοὺς συνόδεψε. Ὁ Ταντόρ χρησίμευε γιὰ μεταφορικὸ μέσο, γιατί στὴ ράχι του καβαλλήσαν ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν. Ἡ Ταῖτα πηδοῦσε μπροστά πους ὥς ἀνιχνευτικὸ κι' ἔβλεπε ἂν ὑπῆρχε κίνδυ- νος ἀπομακρύνθηκε. Καὶ ἡ Λέαινα ἡ ὁποία προχωροῦσε καμαρωτὰ πλαΐϊ στὸν ἐλέφαντα.

Ποιά ὁμως ἦταν ἡ ἐκπληξί τους ὅταν στὸ μεγάλο χωριό πού πῆγαν βρῆκαν ἐκεῖ δυὸ καλοὺς τους φίλους.

Τὸν Μπακλῶρη καὶ τὸν Ντούν. (*)

Ἀγκαλιάστηκαν, φιλήθηκαν, εὐτυχισμένοι πού συνάντη-

(*) Ζητεῖσται ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, Γερανίου 45, ἡ ἀπὸ τὰ ὑποπρακτορεῖα ἐφημερίδων ἐπαρχίας τὸ δὸν τεῦχος «Ο ΓΙΥΟΣ ΤΟΥ ΓΟΡΙΑΔΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ».

σαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Καὶ ἡ Τσίτα πηδοῦσε σὰν τρέλλῃ γύρω ἀπὸ τὸ Μόκο καὶ τοῦ ἔκανε χαρούμενα νάζια.

Ὁ μικρὸς γορίλας Μόκο ἦταν ὁ ἀγαπημένος φίλος τῆς Τσίτας.

Ὅταν οἱ μαῦροι τοῦ μεγάλου χωριοῦ τοὺς ἔβαλαν νὰ φᾶνε καὶ νὰ πιοῦνε, τότε ἡ Βασίλισσά τους Ἄράνα—γιατὶ ὁ βασιλιάς εἶχε πεθάνει πρὸ πολλοῦ καὶ βασιλεύε ἡ γυναικα του — τοὺς ἐξηγεῖ τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους τοὺς ἐκάλεσε.

—Σεῖς οἱ λευκοὶ εἰσθε γιατροί, τοὺς εἶπε. Πρέπει νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸ ποὺ μᾶς συμβαίνει, ἂν προχωρήσῃ αὐτὸς ὁ θάνατος θὰ πεθάνωμε ὅλοι ἐμεῖς καὶ ὅλα τὰ ζῶα τῆς ζούγκλας.

Ὁ Ταρζάν, ὁ Μπακλῶρης, ἡ Τζέϊν καὶ ὁ Ντοῦν κυττάχθηκαν παράξενα:

Τί μποροῦσαν νὰ ξέρουں αὐτοὶ ἀπὸ ἀσθένειες καὶ ἰατρικὴν; Ἐν τούτοις δὲν μποροῦσαν νὰ ὁμολογήσουν τέτοιο πρᾶγμα γιατί θὰ ἔχαναν οἱ μαῦροι τὴν ἐμπιστοσύνη τους σ' αὐτούς.

ΟΤΕ Ο ΜΠΑΚΛΩΡΗΣ ποὺ ἦταν Ἕλληνας καὶ ἔξυπνος, ἐρωτᾷ τὴ βασίλισσα Ἄράνα.

—Καὶ ὁ μάγος σας τί ἔκανε ὡς τώρα;

Ἡ βασίλισσα ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ μάγο τῆς φυλῆς της ποὺ καθόταν στὸ πλάϊ της μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο.

Ἐπειτα μόλις ἄκουσε νὰ μι-

λοῦν γι'αυτὸν, ταραχθῆκε καὶ φώναξε.

—Ὁλαχουὰ Ἰ Ναχίτρα ναχίνα.

—Τί γλώσσα εἶναι αὐτὴ ποὺ μιλά ὁ μάγος τους ἐρωτῆσεν ἡ Τζέϊν.

—Δὲν ξέρω καὶ ἐγώ, εἶπε ἡ βασίλισσα. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἀπέτυχε κάνει τὸν τρελλὸ καὶ δὲν ξέρεي τί λέει.

Οἱ μάγοι στὰ χωριά τῶν μαύρων εἶναι παντοδύναμοι. Γι' αὐτὸ ὅπου ἀποτύχουν σὲ κάτι ὁ λαὸς τους τοὺς καθαρίζει γιὰ νὰ φέρῃ ἄλλον στὴ θέσι του.

Ὑπῆρχε ὅμως μιὰ πρόληψι στοὺς μαύρους πῶς δὲν πρέπει πιά νὰ σκοτώνουν ἕναν τρελλὸ ἄνθρωπο.

Γι'αὐτὸ ὅπως κατάλαβε ὁ Μπακλῶρης καὶ ἡ Τζέϊν, ὁ Μάγος γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὴ ζωὴ του ἔκανο τὸν τρελλό.

Συνεννοήθησαν τότε ὅλοι τους μὲ ματιὰς καὶ ἔκαναν πῶς δὲν καταλάβαιναν. Μόνον ὁ Ταρζάν ὁ ὁποῖος εἶχε μπῆ πιά στὸ νῆμα τί ἐσήμαιναν ὅλοι αὐτοὶ οἱ θάνατοι τῶν θηρίων.

καὶ ἀνθρώπων κι' ὅτι δὲν ἦσαν θάνατοι, γιατί τὴν εἶχε πά-
θει κι' αὐτὸς ἄρπαξε τὸν τρελλὸ μάγο ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν σή-
κωσε ἐπάνω καὶ τοῦ εἶπε κρυφὰ στ' αὐτί.

—Θὰ ξαναρχίσωμε ὅλοι μαζί τὶς προσευχὲς καὶ θὰ σέ
βοηθήσω καὶ ἐγώ.

Πιὸ δυνατὰ δὲ γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν ὅλοι οἱ μαῦροι ὁ
Ταρζάν ἐφώνησε :

Ὁ Μάγος εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ δυνατοὺς Μάγους
τῆς ζούγκλας. Αὐτὴ τῇ στιγμῇ ἔχει μὴ στὸ κορμί του ὁ
θεὸς σας καὶ τὸν κἀνὴ νὰ μιλᾷ μιὰ παράξενη γλῶσσα. Γο-
νατῆστε θὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μάγια του καὶ ἀσφαλῶς θὰ σᾶς
σώσει.

Ὁ Μάγος στὰ λόγια τοῦ Ταρζάν πῆρε θάρρος καὶ ἄρ-
χισε νὰ χορεύῃ ἓναν ἀλλόκοτο χορὸ.

Οἱ μαῦροι γύρω του παρακολουθοῦσαν τὰς κινήσεις
του καὶ ἄρχισαν κι' αὐτοὶ νὰ πηδοῦν.

Ὁ Μάγος χοροπηδοῦσε τώρα σὰν τρελλὸς δὲν ἦταν
ὅμως τρελλός. Καλὰ τὸν κατάλαβε ὁ Ταρζάν καὶ οἱ φίλοι
του πῶς ἔπαιζε τῇ ζωῇ του.

Κουρασμένοι, ἰδρωμένοι ὅλοι οἱ μαῦροι κι' ὁ Μάγος τους
ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα πῆδηματα, ξάπλωμα χάμω στὸ ἔδαφος
καὶ τὰ κορμιά τους τινάζονταν ἀπὸ τὴν ὑπερέντασιν τῶν
νεύρων.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἡ Τσίτα καὶ ὁ Μόκο ποὺ δὲν ἔπαυσαν
οὔτε στιγμὴ νὰ χοροπηδοῦν κι' αὐτοὶ μαζὺ μὲ τοὺς μαύ-
ρους ἔβαλαν τὶς φωνές :

—Κικικικὴ ! Κι κί !

Τί συνέβαινε ; Δὲν ἄργησαν νὰ τὸ μάθουν. Εἶδαν δύο
γυναῖκες νὰ ἔρχονται κλαίοντας καὶ νὰ κρατοῦν στὰ χέρια
τους ἓναν ἄντρα νεκρό.

Αὐτὸ ἦταν ! μόλις τὸν εἶδε ὁ Μάγος τινάχθηκε ἐπάνω
καὶ ἔκανε πάλι τὸν τρελλό. Ἦξερε πῶς μὲ τὸ νέο θῦμα
αὐτὸ ἔχανε ὀριστικὰ τῇ ζωῇ του.

Ὁ Ταρζάν τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τοῦ ψιθύ-
ρισε :

— Νὰ μὴν ἐπιτρέψῃς νὰ τὸν θάψουν ἀμέσως. Ν' ἀπαιτή-
σῃς νὰ τὸν ἀφήσουν ἄθαφτο τρεῖς ἡμέρες. Κι' ὅλο αὐτὸ
τὸ διάστημα ἐσὺ νὰ τοῦ ρίχνῃς νερό.

—Καὶ τί θὰ γίνῃ μετὰ τρεῖς ἡμέρες;

—Ἀναλαμβάνω νὰ τὸν ἀναστήσω ἐγώ καὶ θὰ πῶ ὅτι τὸ
μαγικὸ νερὸ ποὺ τοῦ ρίχνῃς τὸν ἀνάστησε.

Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν τᾶκουσε κανεὶς. Καὶ ὁ Μάγος ἔτρε-
ξε ἀγκάλιασε τὸ κορμὶ τοῦ νεκροῦ μαύρου καὶ τὸ φίλησε.

— Νὰ τὸν θάψωμε, φώναζαν οἱ μὲν.

— Νὰ τὸν φάμε, φώναζαν οἱ ἄλλοι ποὺ ἔτρωγαν τοὺς
νεκρούς.

Τότε ὁ Μάγος στάθηκε ἀνάμεσά τους. τοὺς κύτταξε ὁ-
λους μὲ γιὰ ἄγρια ματιά κ' ἐφώνασε :

— Φύγετε ὅλοι ἀπὸ δῶ. Ὁ νεκρὸς εἶνε δικός μου. Θά
νικήσω τὸ θάνατο καὶ θὰ τὸν κάνω νὰ ζήσει.

Ὁ Μπακλώρης ἔρριξε μιὰ πονηρὴ ματιά στὴν Τζέϊν καὶ
τῆς ψιθύρισε :

— Κἄτι μᾶς σκαρώνει ὁ Ταρζάν γιὰ νὰ τοῦ σώση τὴ
ζωή.

Τότε ἡ Τζέϊν τοῦ εἶπε :

— Ὁ Ταρζάν ξέρει τί κάνει. Τὸ ἴδιο ἔπαθε κι' αὐτὸς
πρὸ ἡμερῶν. Ὑπάρχουν τρεῖς λευκοὶ στὴ Ζούγκλα, οἱ ὁποῖοι
ρίχνουν ναρκωτικὸ χυμὸ φυτῶν τῆς ζούγκλας ποὺ φύεται
στοὺς βράχους.

— Γιὰ νὰ ναρκώσουν τοὺς μαύρους ; Μὲ ποιὸ ὄφελος ;

— Γιὰ νὰ ναρκώσουν τὰ θηρία τῆς Ζούγκλας ποὺ πηγαί-
νουν νὰ πιοῦν νερό. Κι' ὅταν ναρκωθοῦν τὰ γδέρνουν πιὸ
ἀκίνδυνα καὶ μαζεύουν τὰ πολύτιμα τομάρια τους. Ἡ στέρ-
να. ὅμως, μὲ τὸ νερό, δὲν εἶναι μόνο γιὰ τὰ θηρία, εἶναι
καὶ γιὰ τοὺς διψασμένους ἀνθρώπους. Ἔτσι πάνε κι' οἱ
μαῦροι, πίνουν νερὸ καὶ ναρκώνονται. Αὐτοὶ ἐδῶ τοὺς νομί-
ζουν γιὰ πεθαμένους καὶ τοὺς θάβουν ἢ τοὺς τρῶνε.

— Ὡστε κι' αὐτὸς ἐδῶ δὲν εἶναι νεκρὸς ;

— Φαντάζομαι θᾶχη πηὶ κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς
στέρνας.

Τότε ὁ Μπακλώρης σηκώθηκε ἔσκυψε τὸ κεφάλι του
πάνω στὸ στήθος τοῦ μαύρου. Ἡ καρδιά του χτυποῦσε,
ἀλλὰ πολὺ ἐλαφρά. Χαμογέλασε καὶ ἔκλεισε κρυφὰ τὸ μάτι
στὴ Τζέϊν.

Οἱ μαῦροι δὲν καταλάβαιναν τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά. Οὔτε
κι' ὁ Μάγος, ὁ ὁποῖος συνέχιζε νὰ κάνῃ τὸν τρελλὸ γιὰ
καλὸ ἢ γιὰ κακὸ.

ΛΑ·Ι· στὸν ὑποτιθέμενο νεκρὸ μαῦρο
ξενύχτισαν μὲ βάρδιες ὁ Ταρζάν καὶ
ὁ Μάγος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες καὶ τρεῖς
νύχτες. Ὁ Μάγος, ὅπως τοῦ εἶχε πει
ὁ Ταρζάν, διαρκῶς τοῦ ἔριχνε νερὸ
στὸ πρόσωπο, καὶ διάφορα δυνατὰ
ποτὰ τῆς Ζούγκλας ἀνάμεσα ἀπὸ
τὰ χεῖλη.

Τὸ πρωῒ τῆς τρίτης ἡμέρας, ἐνῶ
ὅλοι οἱ Μαῦροι τοῦ χωριοῦ μὲ τὴ
Βασίλισσά τους εἶχαν τριγυρίσει τὸ
ξαπλωμένο κορμὶ ποὺ τὸ πασπάτευε

ὁ Μάγος σὰν εἶδος μασάζ, εἶδαν ξαφνικὰ τὸ νεκρὸ νανοῖγναι
τὰ μάτια του καὶ νὰ βγάζῃ ἓνα ἀναστεναγμὸ. Φαντασθῆτε
τὴ χαρὰ τους.

Κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Μάγος δὲν τὸ πίστευε, κι' αὐτὴ τὴ φορὰ ἔκανε στ' ἀλήθεια σὰν τρελλός. Πηδοῦσε, τινάζόταν κρατῶντας τὸ μαγικό του σήμαντρο.

Ὁ Ταρζάν φοβήθηκε μὴν τρελλαθῇ στ' ἀλήθεια καὶ τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ χέρι,

— Πήγαινε νὰ τοῦ δώσης νὰ φάη, τοῦ εἶπε ψιθυριστά.

Ὁ Μάγος ὁμως δὲν ἄκουγε πιά.

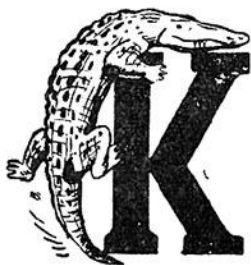
— Λές νὰ τρελλάθηκε στ' ἀλήθεια ; ρώτησε σιγανὰ τοὺς ἄλλους ὁ Ντούν.

— Κατὰ τὰ φαινόμενα . . . Δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ πηδᾷ πιά.

Ὁ Ταρζάν διέταξε τότε δύο γυναῖκες νὰ δώσουν τροφὴ καὶ πιότὸ στὸν ἄρρωστο γιὰ νὰ συνέλθῃ.

Ἐπειτα ἔτρεξε νὰ συνεφέρῃ τὸ Μάγο. Αὐτὸς ὁμως πῆρε δρόμο πρὸς τὸ δάσος κ' ἐξηφανίσθη.

— Τρελλάθηκε στ' ἀλήθεια ὁ δύστυχος, εἶπε στὸ Μπακλώρη ὁ Ταρζάν. Δὲν πίστεψε ποτὲ στὰ μάγια του καὶ τώρα τᾶχασε διὰν εἶδε τὸ μαῦρο νάνοίγῃ τὰ μάτια του. Νόμιζε ὅτι αὐτὸς τὸν ἀνάστησε.

ΑΤΑ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ τῆς ἄλλης ἡμέρας ὁ Ταρζάν καὶ οἱ φίλοι του ἀποχαιρέτησαν τὴ Βασίλισσα καὶ τοὺς Μαύρους. Τοὺς ἐβεβαίωσαν πὼς ποτὲ πιά κανεῖς τοὺς δὲν θὰ πάθαινε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀρρώστεια, γιατί ὁ Μάγος τοὺς τοὺς ἔσωσε.

Ἔτσι ἔπρεπε νὰ πῇ γιὰ νὰ μὴ βγάλῃ τοὺς μαύρους ἀπὸ τὴ πλάνη τοὺς καὶ τὴν πίστι τοὺς πρὸς τοὺς Μάγους.

Ἔτσι ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέϊν ἐπιστρέφουν πάλι στὴν καλύβα τοὺς,

Στὸ δρόμο ὁμως κουράστηκαν ἐπειδὴ ὁ ἥλιος ἦταν πολὺ δυνατὸς καὶ κάθισαν κάτω ἀπὸ τὸν κορμὸ ἑνὸς τεράστιου δέντρου τῆς Ζούγκλας νὰ ξεκουραστοῦν.

— Ταρζάν, τί νᾶγινε ὁ Μάγος ;

— Εἶμαι βέβαιος πὼς κάπου ἐδῶ κοντὰ θὰ εἶναι. Δὲν βλέπεις τὴ Λέαινα πὼς τριγυρίζει ἐκεῖ κάτω ἀνήσυχη ;

— Λές νὰ τρελλάθηκε ;

— Ἐγώ... ἀμφιβάλλω. Κᾶτι πάει νὰ κάνῃ.

Είδαν από μακριά τη λέαινα νά τριγυρίζη άνήσυχη.

— Θα τὸ δουμε ἀλλὰ πᾶμε τώρα πρὶν νυχτωθοῦμε στὸ δάσος.

Ἐτάχυναν τὸ βῆμα τους καὶ σὲ μιὰ ὥρα βρέθηκαν στὴν καλύβα τους. Ποιὰ δμως ἦταν ἡ ἔκπληξί τους ὅταν εἶδαν ἐκεῖ τὸν τρελλὸ Μάγο νά τοὺς περιμένῃ.

Μόλις τοὺς εἶδε γονάτισε καὶ φίλησε τὸ χέρι τοῦ Ταρζάν.

— Φίλε μου, ἐσύ μ' ἔσωσες, τοῦ φώναξε.

— Καλά, ἀλλὰ γιατί νά φύγῃς;

— Γιατί κατάλαβα τί συνέβαινε κ' ἔτρεξα νά πάω στὴ στέρνα ποῦχε τὸ βρωμερὸ ἐκείνο νερό.

— Καὶ τί ἔκανες;

— Ἄνοιξα τρύπα καὶ χύθηκε ὄλο. Ἔτσι δὲν θά πιοῦν πιὰ ἀπ' αὐτὸ οὔτε ζῶα οὔτε ἄνθρωποι νά πεθαίνουν καὶ ν' ἀνασταίνονται...

Ἡ Τζέϊν χαμογέλασε μὲ τὴν ἐξυπνάδα τοῦ Μάγου.

— Καὶ τώρα θὰ ἐπιστρέψης στὸ χωριὸ σου ;

— Ὁχι, πρὶν ἐξουδετερώσω ἐκείνους ποὺ βρώμισαν τὸ νερό, καὶ μ' ἔκαναν κ' ἐμένα νὰ περάσω κακὲς στιγμές.

Ὁ Ταρζάν τότε φοβήθηκε μήπως ὁ Μάγος εἶχε κακὸ σκοπὸ νὰ σκοτώσῃ τοὺς τρεῖς λευκοὺς καὶ ἄρχισε νὰ τὸν συμβουλευῇ.

— Ὁχι, δὲν θὰ τοὺς σκοτώσω, ὑποσχέθηκε ὁ Μάγος.

Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέϊν τότε ἡσύχασαν καὶ ἄφησαν τὸ Μάγο νὰ φύγῃ.

ΠΕΡΑΣΑΝ δύο ἐβδομάδες ἀπὸ τότε, ὅτε μιὰ μέρα ὁ Ταρζάν περπατώντας μιὰ νύχτα μὲ τὸ κοντάρι τοῦ στη Ζοῦγκλα γιὰ νὰ σωπάσῃ μιὰ λεοπάρδαλι ποὺ οὐρλιαζε παράξενα, εἶδε κάποιο φῶς μέσα στὴ νύχτα.

Ὁ Ταρζάν εἶδε κάποιο λευκὸ νὰ πλησιάσῃ τὴν καλύβα τοῦ Μάγου.

Ἐπλησίασε σιγά, σιγά καὶ εἶδε μιὰ καλύβα. Ἐξω ἀπὸ τὴν καλύβα ἦταν ἀναμμένη φωτιά. Πλάϊ στὴ φωτιά καθόταν ἕνας μαῦρος.

Στὴν ἀρχὴ ὁ Ταρζάν δὲν τὸν ἀνεγνώρισε. Ἐπειτα ὁμοῦ καθόταν εἶδε στὴ λάμψι τῆς φωτιᾶς τὸ πρόσωπό του ἀναγνώρισε τὸ Μάγο.

Ἦταν ἐντελὼς γυμνὸς καὶ τὰ μαλιά του ἀνάκατα καὶ καθόταν πλάϊ στὴ φωτιά σὰν κάτι νὰ περίμενε.

Πῆγε νὰ τοῦ μιλήσῃ, ἀλλὰ ἄκουσε ποδοβολητὸ ἀλόγου καὶ σταμάτησε νὰ δῇ τί συμβαίνει.

Πράγματι σὲ λίγο εἶδε ἕναν ἀπὸ τοὺς λευκοὺς νὰ ἀφήνῃ τὸ ἄλογό του καὶ νὰ πλησιάζῃ τὸ Μάγο.

—Μήπως εἶδες κανένα λευκὸ νὰ τριγυρίζῃ ἀπ' ἐδῶ τὸν ἐρώτησε.

—Ναὶ εἶδα δύο. Μοῦ εἶπαν πῶς ἂν φανῇ κανεὶς λευκὸς καὶ τοὺς ζητήσῃ νὰ πλαγιάσῃ ἐδῶ στὴν καλύβα καὶ νὰ τοὺς περιμένῃ.

Ὁ λευκὸς πλησίασε στὴ φωτιά καὶ ἄπλωσε τὰ χεῖρα του νὰ ζεστῶθῃ, γιὰ τὸ κρύο τῆς ζούγκλας τῇ νύχτᾳ εἶναι τσουχτερό.

—Νὰ σοῦ φέρω καμμιά μπανάνα νὰ φᾶς, εἶπε ὁ μάγος.

—Ἄν ἔχῃς.

—Καὶ κανένα ποτηράκι ποτὸ τῆς ζούγκλας νὰ ζεσταθῇς.

—Ἄν ἔχῃς.

Ὁ μάγος μπῆκε στὴν καλύβα καὶ ξαναγύρισε μὲ τὰ χεῖρα γεμάτα μπανάνες καὶ μ' ἕνα ξερὸ κολοκύθι γεμάτο ἀπὸ κάποιον ποτό.

Ὁ λευκὸς φάνηκε πῶς διψοῦσε καὶ ἤπιε ἀρκετὸ ἀπ' αὐτὸ τὸ ποτό.

Ὁ Ταρζάν κύτταξε ἀπὸ πίσω κρυμμένος στὸ σκοτάδι.

Ξαφνικὰ εἶδε τὸν λευκὸ νὰ γέρνῃ σὰν νὰ θελε νὰ κοιμηθῇ. Ταυτοχρόνως ἄκουσε κ' ἕνα ἤχηρὸ γέλιο.

Ὁ Μάγος γέλοῦσε. Ὁ Μάγος σηκώθηκε καὶ χόρευε γύρω ἀπὸ τὸν λευκὸ.

Τότε ὁ Ταρζάν ὥρμησε καὶ παρουσιάστηκε μπροστά του.

—Δὲν μοῦ ὑποσχέθηκες πῶς δὲν θὰ τὸν σκοτώσῃς ;

—Καὶ κρατῶ τὸ λόγο μου, Ταρζάν. Τόσο αὐτὸς ὅσο

καὶ οἱ ἄλλοι δύο ποὺ βρίσκονται δεμένοι στὴν καλύβα μου εἶναι ζωντανοί.

—Τότε . . . Τί ἔχουν πάθει ; Τοὺς κοίμησες ;

—“Ὅχι ! Τοὺς τρέλλανα !

Κι’ ὁ Μάγος ἐξηφανίσθη μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας.

*
* *

Καὶ πράγματι τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ὅταν ὁ Ταρζάν ξαναγύρισε στὸ ἴδιο μέρος, εἶδε τρεῖς ἀνθρώπους ποὺ ὁ ἓνας δὲν ἐγνώριζε τὸν ἄλλο καὶ ποὺ δὲν ἤξεραν τί ἔλεγαν.

“Ὁ τρελλὸς Μάγος εἶχε ἐκδικηθεῖ:

Τοὺς εἶχε τρελλάνει μὲ τὰ βότανά του καὶ τοὺς τρεῖς.

Περίλυποι ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέϊν ξαναγύρισαν στὴν καλύβα τους. Ἦταν ἀδύνατο νὰ τοὺς προσφέρουν καμμιά βοήθεια. Ἀπὸ τὴ μανία τους εἶχαν γίνει ἐπικίνδυνοι. Ἔτσι τοὺς ἄφησαν στὴν τύχη τους.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

Μιὰ νέα συγκλονιστικὴ περιπέτεια.

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΚΑΙ Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΒΟΥΔΔΑ

Ο ΒΟΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ καλύβην τοῦ Τζενάρο Βαλντιβιάν, εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ὀρητικοῦ ποταμοῦ Οὐκαγιαλί, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀμαζονίου, τὰ τρόφιμα εἶχαν σχεδὸν τελειώσει καὶ τὰ φυσίγγια πλησίαζαν νὰ ἐξαντληθοῦν. Ὁ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ Βαλντιβιάν, ἔνας Ἰνδός, τοῦ ὁποῖον τὰ ἀλάθητα βέλη ἐσκότωναν τοὺς παχύτερους πιθήκους ποὺ εἶχαν κρέας νοστιμώτατον, εἶχε φύγει διὰ μίαν ἀπὸ τὰς συνηθισμένας του ἀναγνωρίσεις, τὰς περιπλανήσεις του δηλαδὴ ἀνὰ τὸ δάσος, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐγύριζε χαρούμενος ἔπειτα ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, φορτωμένος μὲ ὀρχοειδῆ καὶ μὲ πολύχρωμες πεταλοῦδες διὰ τὸν ἰὸν τοῦ κυρίου του.

Πῶς ἤμποροῦσε ὁ Τζενάρο νὰ ἀφήσῃ μόνον τοῦ τῷ παιδί του εἰς ἐκείνην τὴν ἔρημίαν; Ἐνα παιδί 7 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον εἶχε ἀνατραφῇ ἀπὸ Ἰνδοὺς καὶ εἶχε ἀποικήσει ἔνστικτα ἀγροῦ. . .

Ἐκατέβηκε ἕως τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐσφύριζεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ἀλλὰ ὁ ἐξημερωμένος βόας, τὸν ὁποῖον ἐφώναζε μὲ τὸ σύνθημα αὐ-

τὸ δὲν ἐνεφανίσθη καθόλου. Θὰ ἦτο ἴσως ναρκωμένος ἀκόμῃ, χωνεύοντας τὸ «πεκαρί» ποὺ εἶχε καταβροχθίσει τὴν προηγούμενην ἡμέραν.

Ἐπὶ τέλους ὁ Τζενάρο ἐπῆρε τὸ τσεκούρι του καὶ τὴν καραμπίνα του καὶ παρ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ παιδιοῦ του, τὸ ἔκλεισε μέσα εἰς τὴν καλύβα.

Ἐξαφνα μία τίγρις, μὲ ἕνα πῆδημα τεράστιο, εὗρέθηκε μέσα στὴ καλύβα. Ἀπὸ τὸ ποτάμι ὅμως ἐρχόταν ὁ βόας.

Ἡ τίγρις πῆδησε στὸ λαιμὸ τοῦ ἑρπετοῦ, τὸ ὁποῖο ὅμως τὴν περιέσφιξε ἀμέσως μὲ τίς σπεῖρες του. Τὰ κόκαλά της ἔτριξαν. Μ' ἕνα κτύπημα τῶν νυχιῶν της ξερίζωσε τὴν γλῶσσα τοῦ βόα. Τότε τὸ φεῖδι, τρελλὸ ἀπὸ τὸν πόνον, ἔσφιξε τὸ θηρίον μὲ καταπληκτικὴ δύναμι. Ἐνα ἄγριο οὐρλιασμα ἔσχισε τὸν ἀέρα καὶ ἐτελείωσε μὲ ἕνα βογγητό.

Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγες στιγμὲς ἡ τίγρις δὲν ἦτο παρὰ ἕνας ἀμορφος σωρὸς σαρκῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ βόας εἶχε πέσει δίπλα της νεκρός, ἀπὸ τὰ τραύματά του.

•• ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΣΑΛΕΝΙΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

5ον

Τὴν ἴδια ὁμως ἐκείνη νύχτα ὁ πιλότος τῆς Ἀλίκης διέφυγε τὴν ἐπιβλεψι τῶν φυλάκων του καὶ ἐπωφελοῦμενος ἀπὸ τὸ σκοτάδι ἔφθασε ὡς τὴν καμπίνα τοῦ ἀσφυματιστοῦ. Ὁ νέος ἀσφυματιστὴς ἦταν ἓνας μεθυστος. Εἶχε μιὰ μπουκάλα κρασί πιῇ καὶ εἶχε γέρει τὸ κεφάλι του πάνω στὸ τραπέζι.

Ὁ πιλότος ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του, τὸ τεράστιο ἐκεῖνο ἀτσαλένιο νησί ἔσχιζε τὰ νερά τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ προχωροῦσε πρὸς τὸ ἄγνωστο.

Ὁ πιλότος μπήκε στὴ καμπίνα καὶ μὲ τὸ ἄδειο μπουκάλι κτύπησε τὸ κεφάλι τοῦ ἀσφυματιστοῦ. Ἐπειτα κάθισε μπρὸς στὸ μηχανήμα καὶ ἄρχισε νὰ καλῇ. Ζητοῦσε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ οἰοδήποτε

πλοῖο ἢ σταθμό. Τέλος τὸν ἄκουσαν καὶ τοῦ ἀπάντησαν ἓνα πολεμικὸ καὶ ἓνα ἀεροπλάνο. Τότε μετέδωσε τὰ ἑξῆς: «Βρισκόμαστε πάνω στὸ ἀτσαλένιο νησί. Προχωροῦμε πρὸς νότον πιθανὸν πρὸς τὰ παράλια τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Εἴμεθα αἰχμάλωτοι συμμορίας χίρας Ἀλ. Μερίντα. Κυβερνήτης ἀτσαλένιου νησιοῦ κινδυνεύει θανατωθεῖ. Ἀλίκη Γαλάνη ἐπίσης. Σπεύσατε εἰς βοήθειάν μας. Κοινοποιήσατε τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα».

Ἐπειτα ὁ πιλότος ἐγκατέλειψε τὴ θέσι του καὶ πῆγε νὰ κλεισθῇ στὴν καμπίνα πού τὸν εἶχαν περιορίσῃ.

*
* *

Ξημέρωνε, ἀντίκρου τοὺς φάνηκε ἡ στεριά. Τὸ ἀτσαλέ-

νιο νησί, σὰν ἔνω πελώριο
πλοῖο προχωροῦσε ἐπιβλητικά.
Σὲ λίγο ἡ κυκοῦργα ἐκείνη
γυναῖκα, ἡ χήρα τοῦ Ἄλ Με-
ρίντα θὰ τοὺς ἀποβίβαζε στὸ
νησί τῶν λεπρῶν ὅπου θὰ
τοὺς περίμενε ἡ βεβαία ἐκδί-
κησί της.

Χαρούμενη βγῆκε στὴ γέ-
φυρα καὶ κύτταζε μὲ τὰ λυά-
λια της. Οἱ λεπροὶ εἶχαν κα-
τέβει ὅλοι στὴν παραλία. Πε-
ρίμεναν νέους συντρόφους.

Τὸ ἀτσαλένιο νηοὶ ἀπεῖχε
τώρα περὶ τὰ δύο μίλλια, ὅ-
που ξαφνικὰ ἓνα σμῆνος ἀπὸ
ἀεροπλάνα ἐφάνηκε στὸν ὁρί-
ζοντα. Ἐφθασε ἔκανε κᾶνα
δυὸ γύρους πάνω ἀπὸ τὸ ἀ-
τσαλένιο νηοὶ καὶ ἐξηφανίσθη.

Λὲς νὰ ἀνακαλύφθηκε τί-
πηται; ρώτησε ἡ κακοποιός.

— Μπᾶ περαστικά θὰ ἦ-
σαν.

Τὸ ἀτσαλένιο νηοὶ τώρα
εἶχε φθάσει εἰς ἀπόστασι 500
μέτρων ἀπὸ τὸ νηοὶ τῶν λε-
πρῶν, ὅαν ξαφνικὰ τρεῖς ὑ-
ποβρύχια ἀνεδύθησαν καὶ
τοὺς ἔφραξαν τὸ δρόμο. Ἀπὸ
τὸ βᾶθος ἐφανερώθη καὶ πά-

λι τὸ σμῆνος, τῶν ἀεροπλά-
νων. Καὶ στὸν ὁρίζοντα ἄλ-
λα δυὸ μεγάλα πολεμικά.

— Χαθῆκαμε, ψιθύρισε ἡ
χήρα τοῦ Ἄλ Μερίντα.

Καὶ δὲν ἔσφαλε. Πενήντα
ἀλεξιπτωτιστὲς πῆδησαν πά-
νω στὸ ἀτσαλένιο νηοὶ. Μέσα
σὲ λίγη ὥρα οἱ κακοποιοὶ εἰ-
χάν συλληφθῇ καὶ ἡ Ἀλίκη,
ὁ Κώστας, οἱ φίλοι τους καὶ
οἱ ναῦτες; εἶχαν ἀπελευθερω-
θῇ.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀπελευ-
θέρωσι αὐτῇ ἡ Ἀλίκη καὶ ὁ
Κώστας παντρεύτηκαν πάνω
στὸ ἀτσαλένιο νηοὶ καὶ ὁ γά-
μος τοὺς ἐκινηματογραφήθη.
Ἔτσι ἡ ἱστορία τοὺς ἀπα-
σχόλησε γιὰ πολλὰς ἡμέρας ὁ-
λόκληρο τὸν παγκόσμιο τύπο.

ΤΕΛΟΣ

Π ρ ο σ ο χ ή !

“Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀνα-
γνώστες μας δὲν λαμ-
βάνουν τὸ τεῦχος μας
παρακαλοῦνται νὰ μᾶς
εἰδοποιοῦν ἐγκαίρως,
διότι ἡ καθυστέρησις
δὲν θὰ ὀφείλεται σὲ
μᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ κάπου
ἄλλου.

ΟΡΘΑΣ ΛΥΣΕΙΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ

Και θὰ πάρουν ένας από τὴν ΕΠΑΡΧΙΑ ἕνα ΡΑΔΙΟ-ΦΩΝΟ καὶ ένας ἀπὸ ΑΘΗΝΑΣ ἄλλο ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Ἔλυσαν καὶ τοὺς 10 Διαγωνισμοὺς :

ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ :

- 1) Νικ. Συκάς, Ἑσπεριδῶν 22, Παλ. Φάληρον.
- 2) Μαρία Τσούμα, Θράκης 38, Πειραιεύς.
- 3) Ἰωάν. Μαυρογιάννης, Μεσογείων 15, Ἀγ. Παρασκευή.
- 4) Ἰωάννης Πιπαγιαννόπουλος, Φαλαισίας 7, Ἀθήνα.
- 6) Νικόλαος Μαρομιγάλης, Α. Ζωγράφου 60, Ἀθήναι.
- 7) Γ. Λεβίδης, Ἀρτεμῆσιου 110 Πειραιᾶ.
- 8) Ἀθ. Βαρβάτης, Ζηνοδότου 15, Ἀθήναι.
- 9) Ὁδ. Βελλιανίτης, Καρδίτης 8 Ἀθήναι.
- 10) Ἑλένη Γαϊτανίδου, Σκαρामαγκᾶ 4, Ἀθήναι.
- 11) Μιχ. Γεράκης, Ἀμαζόνων 175, Καλλιθέα.
- 12) Ι. Ζάγκας, Ἠχοῦς 67, Π. Φάληρον.

ΕΠΑΡΧΙΑΣ :

- 1) Γ. Χουλιανᾶς, ὁδὸς Δημάρχου Γεωργιάδου 122, Βόλος.
- 2) Θεόδωρος Δ. Πανιγιωτόπουλος, Κολλύριον (Ἠλείας).
- 3) Τρύφων Τραχανᾶς, Παραλία Πλατάνου (Κραθίδος).
- 4) Μελέτιος Στάμος, Κολωνάκι, Θῆβαι.
- 5) Παναγ. Πάτσης, Λαγκάδια.
- 6) Λιονύσιος Μάλης, Γ. Θεοτόκη 13, Κέρκυρα.
- 7) Δ. Σκλήκας, Γορτυνίας 34, Καλάμαι.
- 8) Γεώργ. Κάβουρας, Ἰτέα.
- 9) Γ. Ι. Γιωγάκης, Ἰτέα.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνωτέρω νὰ παρευρεθοῦν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου των εἰς τὰ Γραφεῖα μας τὸ Σάββατο 27)1)50 καὶ ὥραν 6 μ. μ. διότι μεταξύ των θὰ κάνουν τὴν κλήρωσι. Ὅσοι ἐκ τῆς τῆς ἐπαρχίας δὲν ἀντιπροσωπευθοῦν, θὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσουν οἱ ἀναγνώσται μας τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐπίσης ὅσων δημοσιεύονται τὰ ὀνόματα ἀνωτέρω παρακαλοῦνται νὰ μᾶς στείλουν τὶς φωτογραφίες τους τὶς ὁποῖες θὰ δημοσιεύσωμε στὸ περιοδικό.

Ἔλυσαν τοὺς 9 Διαγωνισμοὺς ἀπὸ τοὺς 10 οἱ κάτωθι :

- 1) Ι. Χειλόπουλος, Σωτήρος 16, Ἀθήναι.
- 2) Τηλ. Παπαευαγγέλου, Φάρσαλα.
- 3) Ἀλεξ. Χρόνης, Μ. Μπότσαρη 12, Ἀθήναι.
- 4) Ἀπόστ. Πρωϊμάκης, Πιπαδιαμαντοπεύλου 92, Ἀθήναι.
- 5) Γεράς. Ντουνιάς, Ἰωαννίνων 51, Ἀθήναι.
- 6) Δημ. Μανᾶτος, Ἑλένης 7, Ν. Λιόσια.
- 7) Παν. Στεφανόπουλος, Τέρμα Φωκᾶ, σ)σμός Λαμπρινῆς.
- 8) Γ. Φώσκολος, ὀπισθεν Ἡοῦς 30, Π. Φάληρον.

- 9) 'Ι, Χριστοδουλίδης, Βασ. "Ολγας 6α, Τρίπολις.
- 10) Γ. Πήττας, Χαρίση Μούκα, 414, Κοζάνη.
- 11) Εὐάγγ. Τάλιος, 'Αγιάσο:, Λέσβος.
- 12) Νικόλ. Ι. Σωτηρόπουλος, Ναύπακτος.
- 13) Στεφ. Κολόγγης, Βονδιόλου 3, Κέρκυρα.
- 14) Φρ. Βουλιαράς, Κομοτηνής 55, Πειραιεύς.
- 15) Νικ. 'Αλαγεωργίου, 'Αλίαρτος.
- 16) Ι. 'Αναστασάκος, Μετρών 16, 'Αθήναι.
- 17) Σωτήριος Θεοδόσης, Σχολεμβούργου 35, Κέρκυρα.
- 18) 'Ιωάννης Θωμάς, 'Ασπένδου 42, 'Αθήναι.
- 19) Νικόλ. Λογοθέτης, Δεξαμενής 34, Δαρνί.
- 20) Βασ. Ζερβουδάκης, Φαλαισίας 10, 'Αθήναι.

"Ελυσαν τοὺς 8 Διαγωνισμοὺς ἀπὸ τοὺς 10 οἱ κάτωθι :

- 1) Γ. Σταύρου, Κολοκυνθοῦς 67 'Αθήναι.
- 2) 'Ερμ. Σαρίδης, Ταξιάρχων 29, Ξάνθη.
- 3) Σπυρ. Σουρλατζής, 'Ιπποκράτους 4, Κορωπί.
- 4) Π. Συναμινίδης, Βασιλ. Γεωργίου 33, Ν. 'Ιωνία.
- 5) Νικ. Τσαγκαλίδης, Γρεβενά.
- 6) Ι. Τσαγκᾶς, Μπότσαρη 24, Πειραιεύς.
- 7) Δ. Βασιλόπουλος, 'Ολυμπιάδος 12β, Θεσσαλονίκη.
- 8) Διον. Μηλιαράκης, Σιτεμπόρων 20, 'Αργοστόλιον.
- 9) 'Ελευθερία Μ.σάτρη, Θησέως 378, Τζιτζιφιές.
- 10) Δημ. Μπεζιάρης, Μπουμπουλίνας 8, "Αργος.
- 11) Ροζαλία Μανάτου, 'Ελένης 7, Ν. Λιόσια.
- 12) Μγ. Μαγγιώρος, 'Αρτεμίου 110, Πειραιεύς.
- 13) Εὐάγγ. Ξηρομμάμος, Κριτίο 30, 'Αθήναι.
- 14) Σπ. Προβόλος, Σχολεμβούργου 35, Κέρκυρα.
- 15) Γ. Παρθενίου, Πατρών 105, Ταμπούρια.
- 16) Ν. Τσουκαλάς, Ρόδων 6, Ν. 'Ιωνία.
- 17) Ζαχ. Μαρχάκις, 'Αρκαδίου 195, Ρέθυμνον.
- 18) Ι. Κοντέας Σταδίου 28, Καλάμαι.
- 19) 'Απ. Καραγεωργίου, Βασ. Γεωργίου 2, Σουφλί.
- 20) Μ. 'Αρχοντάκης, Πλήθωνος 11, 'Αθήναι.
- 21) 'Αθ. Γέσσοας, Πτολεμαίς.
- 22) Σωτ. Γουλιμάρης, Καψάλη 11, Ξάνθη.
- 23) Βασ. Γεωργόπουλος, Βασ. Πύργου 74, "Αρτα.
- 24) Γ. Λιάκος, Σολωμού 6, Κέρκυρα.
- 25) Ν. Ζουμπουρίδης, Συνοικισμός 'Ασυρμάτου 22, 'Αθήναι.
- 26) Παν. Κιρκιλίς, Φαβιέρου 19, 'Αθήναι.

"Εστειλαν 7 λύσεις ἐπὶ 10 Διαγωνισμῶν οἱ κάτωθι :

- 1) "Αννα Ψαράκη, Σελίνου 95, Χανιά.
- 2) Π. Φυλαχτός, Κεραμεικοῦ 20 Νίκαια.
- 3) "Αγγ. Σπέλας, Βελισσαρίου 28, Πειραιεύς.
- 4) Μ. Σταματόπουλος, Κωνσταντινουπόλεως, Ν. 'Ορεστιάς.
- 5) Εὐάγγ. Τοίτος, Μ. 'Αλεξάνδρου 122, 'Αθήναι.
- 6) Α. Τσάκαλος, 'Ασπρόπυργος.
- 7) Ι. Τσίγκας, Λ. 'Αμαλίας 15, Ναύπλιον.

- 8) Κ. Τσάλιος, Ραβινέ 21, Περιστέρι.
 - 9) Κ. Μπαλτάς, Αταλάντη.
 - 10) Ι. Μοσχίδης, Γενάρου 4, Γιαννιτσά.
 - 11) Α. Πολύζος, Σιδιόνος 14, Αθήναι.
 - 12) Διον. Πετρόπουλος, Ήρακλέους 3, Χαλάνδρι.
 - 13) Γεώργ. Άλ. Πατσαντζόπουλος, Ναυπακτος.
 - 14) Σωτ. Παπυζήοιμος, Φαλαισίας 5, Αθήναι.
 - 15) Άπ. Πινακούλιας, Μουζάκιον (Θεσσαλίας).
 - 16) Ίωαν. Παπουτοής, Κυδωνίου 3, Σέρραι.
 - 17) Νικ. Νικ. Βουρνέσης, Λυθηνών 18α, Χανιά.
 - 18) Διον. Καπᾶτος, Άκομινάτου 56, Αθήναι.
 - 19) Άγγ. Λυμπέρης, Θήβαι.
 - 20) Κ. Καπνιάς, Ν. Λιόσια.
 - 21) Γ. Α. Καρυοφύλλης, Ζέας 32β, Πειραιεύς.
 - 22) Άθαν. Διαμαντής, Πολ. Πολύγωνο 37, Αθήναι.
 - 23) Β. Καπόγιαννης, Άριστοδήμου 4, Καλάμας.
 - 24) Α. Δημητριάδης, 25ης Μαρτίου 17, Πτολεμαΐς.
- Οι υπόλοιποι ἔδωσαν ἀποτελέσματα πολὺ μικρότερα. Τοὺς εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τοὺς ἄλλους διαγωνισμοὺς μας.
- Ἔτσι, λοιπόν, ἀντὶ ἓνα ραδιόφωνο, δίνουμε ΔΥΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ἓνα θὰ πάρουν οἱ τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἓνα οἱ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων.
- Ἐπίσης οἱ υπόλοιποι πού ἔλυσαν καὶ τοὺς 10 Διαγωνισμοὺς θὰ πάρουν τὰ δύο εἰσητήρια τοῦ Κιν)φου «ΣΤΑΡ».

Γιὰ μικροὺς :

Ἀπ' ὅλους ὅσους ἔστειλαν λύσεις πάρα πολὺ ὀλίγοι εἶχαν ἐπιτυχία.

Μόνον ΔΥΟ ἔλυσαν καὶ τὰ 17 προβλήματα :

Ὁ Ἡΐας Παπανικολάου, ὁδὸς Γεωργίου Α' 98, Λάρισα, καὶ ὁ Ἰωάννης Μαυρογιάννης, Μεσογείων 15, Ἀγ. Παρασκευή.

Ἐπίσης ὁ Ν. Σκιαδάς, Νικηταρᾶ 19, Λάρισα, ἔλυσε 16 προβλήματα ἐπὶ 17.

Καὶ ὁ Ἀλ. Μαντᾶς, Πανδῶρου 24, Αθήναι.

Αὐτοὶ θὰ πάρουν τὴ ΜΠΑΛΛΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ καὶ τὸ διαρκές εἰσητήριο γὰρ τὸ «ΣΙΝΕΑΚ».

Ἡ κλήρωση θὰ γίνῃ μετὰ τῶν κερδισάντων καὶ ἡ ἀπονουμὴ τῶν δῶρων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ Σάββατον 27 Ἰανουαρίου 1951, ὥρα 6 μ. μ.

Παρακαλοῦνται λοιπόν, νὰ προσέλθουν ὅλοι οἱ ἀναγνώσται μας στὰ Γραφεῖα μας, νὰ παραστοῦν στὴ μικρὴ αὐτὴ ἐορτή.

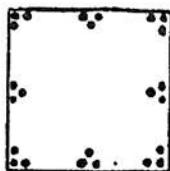
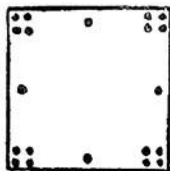
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΣΑΣ' ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΛΙΔΑ

ΒΡΑΒΕΙΑ : ΔΥΟ ΠΟΔΗΛΑΤΑ - ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ - ΜΠΑΛΛΕΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΔΩΡΑ.

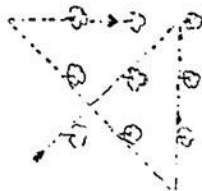
ΑΙ ΟΡΘΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΡ. 1

ΑΡ. 2

ΑΡ. 3

$$11 + \frac{11}{11} = 12$$

ΑΡ. 4

Κώστας—*Ασπρο
Λεφτέρης—Κόκκινο
*Ανδρέας—Γκριζο
Βασίλης—Μπλε
Μπάμπης—Πράσινο

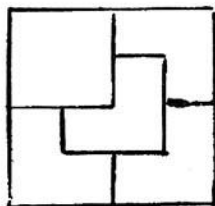
ΑΡ. 5

Στόν ΑΡ. 2

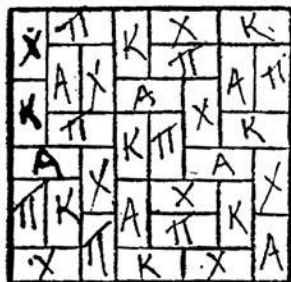
ΑΡ. 6

1	10	11	29	28	19	17	16
9	2	30	12	20	27	7	25
24	31	3	21	13	6	26	8
32	23	22	4	5	14	15	17

ΑΡ. 7

ΑΡ.

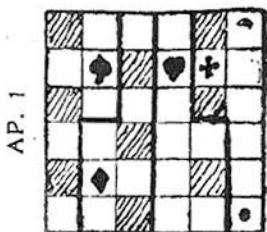
ΑΡ. 9

Πέρασε πρώτα το αρνί.
*Υστερα το λάχανο και
ξαναπήρε το αρνί. Πέρα-
σε το λύκο και τον άφηκε
μέ το λάχανο. Τέλος γυ-
ρισε κα! πήρε το αρνί που
είχε μείνει μόνο του.

ΑΡ. 10.—Όταν άρχισε τὸ παιχνίδι ὁ Ἀλιφόνσος εἶχε 64.000, ὁ Βάσος 184.000 καὶ ὁ Μιχαλάκης 140.000. Ἐπαιξαν 3 παιχνίδια. Ὁ Μιχαλάκης κέρδισε τὴν πρώτη φορά, ὁ Βάσος τὴ δεύτερη καὶ πάλι ὁ Μιχαλάκης τὴν τρίτη φορά, κ' ἔτσι ἔμειναν στὸν Ἀλιφόνσον 8.000, στὸ Βάσο 120.000 καὶ στὸν Μιχαλάκιο 260.000.

Ὑπάρχουν κι' ἄλλοι τρόποι μὲ ἓνα μόνο παιχνίδι ἢ περισσότερα.

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ

ΑΡ. 2.—ὕψος 2.45

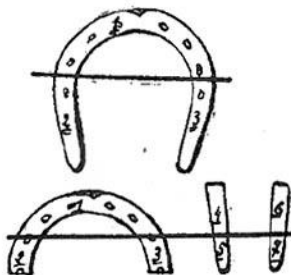
ΑΡ. 3.—ὁ Παπῖνος

ΑΡ. 4.—Γευγελῆς

ΑΡ. 5.—2407 μ.

ΑΡ. 6.—Τὸ καρφι

ΑΡ. 7

ΑΡ. 8.—ANNA

ΑΡ. 9.—Ἀδύνατον νὰ μὴ σταματήσῃ γιατί θὰ χρειασθῇ δύο μῆνες νὰ μετᾷ.

ΑΡ. 10.—Θὰ βάλῃ καὶ τὰ δύο σταθμὰ στὴ ζυγαριὰ καὶ θὰ ζυγίσῃ 14 ὀκάδες. Θ' ἀπομείνουν 6 μέσα στὸ σακκί. Θὰ ξαναβάλῃ τὸ ζύγι τῶν 5 ὀκ. καὶ θ' ἀφαιρέσῃ ἄλλες 5 ὀκ. ζάχαρι. Ἔτσι θὰ μείνῃ 1 ὀκᾶ. Βάζει τὴ 1 ὀκᾶ στὴ μιὰ μεριὰ τῆς ζυγαριᾶς καὶ ζυγίζει ἴση ποσότητα ἀπὸ τὴ ζυγισμένη. Ἐνώνει τὶς 2 αὐτὲς ὀκάδες καὶ τὶς χρησιμοποιεῖ γιὰ ζύγι καὶ ζυγίζει ὅλές τὶς ἄλλες 2 ὀκάδες.

ΑΡ. 11 : ὁ 88—Τὸ $1|4=22+1|8$ 11=33. — ΑΡ. 12: 4 καὶ 5'.

ΑΡ. 13: Ἀφοῦ εἶναι τρύπα δὲν περιέχει χῶμα.

ΑΡ. 14: Βγάζετε τὰ σπέρτα ὑπ' ἀρ. 5, 6, 10, 17, 20, 19, 15, 8 κ' ἔτσι μένουν δύο τετράγωνα τὸ ἓνα μέσα στὸ ἄλλο.

ΑΡ. 15 : Ὁ καπνός. — ΑΡ. 16 : $14+7=21$: $3=7=1|2$ τοῦ 14
ΑΡ.—17: 36 αὐγά.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 1 τοῦ Α Ν 1092|38
Διευθυντῆς—Ἰδιοκτῆτης : ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
Γερανίου 45
Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης : Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3
Ὑπεύθ. Τυπογραφείου : Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Για μεγάλους

ΑΡ. 1.— Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΥ

Ο Καπετάν Γιώργης έχει ένα καϊκι τόν «Ταξιάρχη». Τό καϊκι αυτό τό ναυπήγησε τή Σκόπελο καί τῶρριξε γιά πρώτη φορά στη θάλάσσα τό 1934. Είναι γρήγορο καϊκι ὁ «Ταξιάρχης» καί κάνει 12 κόμβους τήν ὥρα, χάρις σ' ἕνα κατάρτι πανήψυλο 15 μέτρων.

Ο γυιός τοῦ Καπετάν-Γιώργη εἶναι 30 χρόνια μικρότερος ἀπό τόν πατέρα του καί τό καϊκι ἔχει μήκος 40 μέτρων. Τό πλήρωμά του ἀποτελεῖται ἀπό 18 ἄνδρες, δύο μούτσους καί ἕνα μάγειρο, ὁ ὁποῖος ἔχει προσληφθῇ πρό 6 μηνῶν. Λοστρόμος εἶναι ὁ γυιός τοῦ Καπετάνιου ὁ ὁποῖος πρωτομπήκε στό καϊκι σέ ἡλικία 15 ἐτῶν τήν 22αν Ἰουλίου δηλαδή τήν ἡμέρα ποῦ ρίξανε τόν «Ταξιάρχη» στη θάλασσα. Ἐπειτα ἀπό δλ'αὐτά, τί ἡλικία ἔχει ὁ Καπετάν-Γιώργης;

Για μικρούς

ΑΡ. 1.— ΤΑ ΒΑΓΟΝΙΑ

Ἐνας σιδηροδρομικός υπάλληλος ἀναλαμβάνει νά χωρίση ἕνα βαγόνι ἀπό μιᾶ ἀμαξοστοιχία. Τό βαγόνι αὐτό ἦταν τό δέκατο τρίτο ἀπ' τό τέλος καί τό εἰκοστό τέταρτο ἀπό τήν ἀρχή τοῦ τραίνου. Πόσα βαγόνια εἶχε τό τραῖνο;

Ὅροι συμμετοχῆς :

- 1) Πᾶσα λύσις πρέπει νά γράφεται σέ ξεχωριστό χαρτί.
- 2) Πᾶσα λύσις πρέπει νά συνοδεύεται μέ τό δελτίον συμμετοχῆς Ἀρ. Α 1 γιά τοὺς ΜΕΓΑΛΟΥΣ καί Β 1 γιά τοὺς ΜΙΚΡΟΥΣ.
- 3) Γιά οἰκονομία μπορεῖτε νά στέλνετε τίς λύσεις ἀνά δύο ἢ τρεῖς.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α 1

Ὄν]μον

Ὅδος..... Ἀρ.....

Πόλις

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β 1

Ὄν]μον

Ὅδος..... Ἀρ.....

Πόλις